

VĚSTNÍK
SOKOLSKÉ ŽUPY
KOMENSKÉHO

Ročník XIV. V Uh. Hradišti v listopadu 1933 Číslo 10.

Jeden druhému buď podporou, záštitou!

Sokolské hnutí je těsně spjato s činností tělocvičnou, osvětovou a s výchovou mravní, ale ne vždy se pamatuje na výchovu srdce a na bratrské poslání.

Ještě i dnes slyšíme často udivenou otázku: „Co má dělati sociální péče v Sokole?“

A přece do Sokola náleží, přece statisíce sokolských příslušníků je přímo mravně povinno věnovati plnou pozornost sociální péči vůbec a hluboce zasáhnouti do těch veškerých problémů, které zvláště v dobách hospodářsky těžkých otfásají i základy státu, neboť prázdná jsou slova o bratrství a sesterství, nejsou-li vyplněna obsahem, skutky! Musí nás povzbuzovati veliký příklad Renaty Tyršové, která v dobách největší úzkosti, ale zároveň i velikých nadějí vykonala vpravdě revoluční čin, když založila České srdce.

„Zachraňte mládež!“ volala k národu a náš lid pochopil, porozuměl. Žijeme opět v dobách, kdy naše mládež, která převezme po nás osudy vlasti, hyne tělesně i mravně. Jaká budoucnost očekává náš stát?

V tisících rodinách sokolských není chleba a kolem zoufalých otců a matek, uštvaných honbou za zaměstnáním, tulí se v mrazivém ovzduší děti, naše děti, sokolské děti, na jejichž tvářích jsou stopy nedostatečné výživy a v jejichž utrápených tělech je živná půda pro zhoubné bakterie.

A ještě hůře je tam, kde je rozvrácena rodina, kde vyhaslý krb vyhání děti do ulic, aby dokonáno bylo dílo zkázy.

Či marná byla by slova Fügnerova, aby bohatý byl bratrem toho, jemuž méně přisouzeno?

Uvědomělému sokolu a opravdové sokolce není třeba silných slov a pestrých obrazů, na nichž je lidská bída zobrazena sytými barvami, neboť ten vidí jistě dobře. Chceme však, aby viděli všichni, aby pochopili všichni.

A tak při našem poslání výchovném připadají nám veliké a odpovědné úkoly: otvírati oči, zanítiti srdce láskou a rozezvučeti opravdové bratrské a sesterské city.

Nesmíme dopustit, aby náš příslušník, aby náš občan a hlavně dítě hynulo, aby choroba hlodala na jeho zdravém těle, poněvadž má bídu! Jde o velikou věc národní, pomáhati si vzájemně, neboť nezahynul žádný národ při jarosti a hodnotě, ale každý klesl sešlý, netečný . . .

Často utěšujeme své svědomí, že na řešení těchto úkolů a otázek nestačíme a že tyto úkoly náležejí jiným.

Tam se však svět hne, kam se síla napře! Vykonali jsme v bratrském svazku úkoly, které udivily svět, proto způsobme také v srdcích všech našich příslušníků i celého národa přerod, aby cit zvítězil nad sobectvím, abychom viděli v člověku člověka, druhá, přítele, bratra! Jak krásné a vznešené to úkoly sokolské!

Chceme a musíme provést revoluci mravní!

Chceme a musíme prováděti sokolské zásady v životě!

Chceme a musíme najíti cesty, které nás povedou bezpečně k úspěchu, které povedou k nitru každého jednotlivce!

Chceme zdravý a silný národ a proto sociální péči do Sokola, péči úspěšnou, hřejivou a — rozumnou!

Známe jedinou bezpečnou cestu — toť sokolská výchova! Výchova celého člověka, výchova k bratrství a pak nebude mraivo a smutno v srdcích sokolů a sokolek!

Sociální péče však nemá u nás ve veřejnosti příliš dobrého zvuku, neboť se opírá často jen o chladný, třebaš dobrý zákon, který by ovšem požadoval plné mravní vyspělosti občanstva. Poklesla však morálka tisíců a často chtivé, závistivé a hrabivé dlaně se nastavují a od úst utrhují kus chleba potřebným. Kdyby však nebylo prokletého a krutého sobectví, které jako jed šíří téměř celý náš veřejný život, pak místo skývy chleba dostali by potřební celý bochník. Sociální péče často velmi svádí! Zde jsme u kořene, proč mnohdy se i dobré srdce odvrací od smutného údělu našich nešťastných rodin.

Proto výchova k sociální péči znamená též především výchovu celku, výchovu mravní, výchovu takovou, která by povznesla mravní cítění těch, kteří často svými sobeckými zájmy jí zneužívají. Získat něco zadarmo, to svádí slabé charaktery — my však potřebujeme lidí celých, dobrých.

Spatně bychom prováděli sociální péči, kdybychom šli za lhbivými hesly, ale zapomínali na lidské slabosti, nebo je dokonce podporovali. V tomto směru je náš úkol zvláště odpovědný.

Poctivost na obou stranách! A pak sociální péče bude dobrým základem, bude dobrou oporou, která nám umožní, abychom šli za úkoly vyššími, za úkoly lidskosti, citu a abychom se přiblížili k pravému bratrstvu.

Dobře to sokolstvu řekl prezident T. G. Masaryk: „Každý pravý, opravdu uvědomělý sokol bude strážcem, tedy politickým a sociálním pracovníkem naší republiky, naší demokracie.“

Sociální péče je tedy nezbytnou součástí našeho sokolského života, proto musíme neustále a vytrvale pracovat a vychovávat, abychom dospěli k sokolským srdcím. Josef Hrbáč.

Činná přítomnost zárukou budoucnosti našeho národa.

Žádná, ani ta nejslavnější
minulost, nýbrž jen zdravá
a činná přítomnost zaručuje
národům budoucnost.

M. Tyrš.

Naši národní buditelé počali svou záslužnou činnost poukazem na slavnou minulost českého národa. To byla jistě nejlepší cesta k duševní obrodě národa. Později, když se již stal tento první krok, poznenáhlu se přecházelo od minulosti k přítomnosti. Od slov k činům! Ale někteří buditelé ustanuli ve své činnosti, zoufalí nad současnými poměry a vlastenčili jen slovy. Proti nim vznikl přirozený odpor odvážnějších a pokrokovějších duchů. Známý jsou Havlíčkovy útoky na sentimentální vlastenectví Tylova „Posledního Čecha“. Novější doba žádala práce. I když poukazovala na slavnou minulost, bylo to jen proto, aby povzbuzovala k dosažení vyšších cílů, ne aby bědovala nad malostí a ubohostí přítomnosti.

Po Havlíčkovi přišel Tyrš. Havlíček novinář bojoval perem a duchem, Tyrš založil Sokol, aby národ se vychovával k tělesné zdatnosti.

Co Sokol vykonal pro náš národ od svého založení až po nabytí samostatnosti, je známo. Po převratě počali někteří tvrdit, že Sokol svůj úkol již vyplnil — že ho již není třeba. To jest omyl. My nesmíme ani teď, ba právě ani teď nesmíme se vzdát práce a opíjeti se minulostí, byť i minulostí nedávnou.

Dnešní doba jest ještě mnohem těžší, než byla doba obrozenecká. Dnes nejde o bytí a nebytí národa a jeho jazyka, dnes jde o jeho život hospodářský, dnes jde o bytí každého jednotlivce a o uchování těch met, jichž jsme dosáhli. Události poslední doby v Německu jistě nikoho neuspávají, nýbrž vynucují si, abychom stáli na stráž, vědomi slavných činů svých předků a odhodláni, bude-li třeba, v tom dobrém se jim aspoň vyrovnati.

Nazdar!

Jar. Bělič.

O nesokolské nekázni.

Sokolská jednota na malé vsi může vykonati pěkný kus práce. Může hráti divadla, pořádati přednášky, zkrátka, může lid vychovávat. Koná-li to, záleží na tom, jací jsou členové jednoty, chtějí-li vůbec na někoho působit a dovedou-li to. Chtějí-li působiti, musejí míti porozumění pro věc a jistou dávku obětavosti. Dovedou-li to, je již jiná otázka. Především je však třeba chtít. Ne slovy, nýbrž činy. Ale činy jsou, bohužel, naše slabá stránka. Mnoho se mluví, ale málo se koná. To jen ukazuje, jak málo je u nás pochopení.

V jisté venkovské jednotě, kde se počala v posledním roce činnost slibně rozvíjeti, stal se tento případ. Rozhodli se, že uspořádají večer Karla Havlíčka Borovského. Jednak proto, aby tím uctili památku muže, jakých by bylo třeba i dnes, jednak proto, aby se vzdělávalo členstvo a lid, a konečně proto, aby se vůbec něco konalo.

V členské schůzi byla všemi hlasy stanovena povinná účast všech členů a volný vstup pro obecnstvo. Byl připraven pěkný pořad, bratr vzdělavatel si vypracoval krásnou přednášku o Havlíčkovi, měly býti čteny ukázky ze »Křtu sv. Vladimíra« a úryvky z politických sratí Havlíčkových, dále ukázky z literatury o něm a měla býti zapívána píseň »Spi, Havlíčku«. Začátek byl stanoven na 7 hodin večer.

A výsledek? Hanba, strašná hanba, poněvadž to, co se stalo, je snad jedinečnou událostí v dějinách sokolstva. — Po 6. hodině se počali scházet účinkující. Všechny zarazila prázdnotou zejší místnost, ačkoliv jindy již dlouho před začátkem bývá obyčejně plno. »No,« fekl si každý, »přijdou-li členové a bude-li tu jen několik osob z ostatního obecnstva, bude to stačit. Nezáleží na počtu, nýbrž na jakosti . . .« Připomínám, že večírek byl vlastně jen pro členstvo s připuštěním veřejnosti. Dopadlo to ovšem jinak. Těch několik z obecnstva přišlo, ale bratří se dostavil jen tak nepatrný zlomek, že večírek nemohl se konati, poněvadž pro těch asi dvacet osob, které tam byly a z nichž polovina účinkovala, nestálo to za to vystoupiti na jeviště. A proč nepřišli bratří? Bratr starosta byl strašně zaměstnán, bratru jednatelem se nechtělo, bratr náčelník, který měl dokonce účinkovati, šel na hody do sousední vesnice, jiný myslil, že to nemá smyslu, atd., atd. Tedy večírek se nekonal. Vínou bratří. Závěrů z toho vyvozovati nechci, poněvadž bych přišel k věcem, nad kterými bych musel zaplakati. Jest jen pozoruhodné, že na divadle, které pořádal o týden dříve protichůdný tělocvičný spolek, byly tři čtvrtiny sokolského členstva. Nechci nikomu sahati do jeho soukromých záležitostí, ale je-li všude tak malé uvědomění v našich řadách, bylo by lépe všeho nechat! A člověk by to skutečně udělal, kdyby mu sokolství nepřiřadilo k srdci a kdyby v něm nebyla přece jen jiskřička naděje, že se to zlepší. Nej-

smutnějším na tomto případě je to, že jednota, kde se to stalo, byla v minulém tělocvičném období jedna z nejčinnějších jednot v okrsku. A vypadá-li to tak tam, jak to má vypadat jinde?

Co je třeba také si připomenouti 28. října.

Je tomu již patnáct let od doby, kdy povstal náš národ k novému svobodnému životu a kdy vykřikl do celého světa radostnou zvěstí o svém osamostatnění. Lidé tehdy jásalí, objímali se, smáli se — a ani si snad jasně neuvědomovali, co pro nás převrat znamená. Viděli jen dobré stránky, čekali takřka nebe na zemi a zapomínali, že náš samostatný stát, naše republika od nás bude žádat obětí a odříkání. Na to nebyli připraveni. A to je také jedna z příčin, proč dnes, po patnácti letech svobody, vidíme všude jen rozčarování. Kam se podělo naše nadšení, kde je jen trochu pochopení pro potřeby státu dnes, v krizi, kdy je toho tolik třeba?

Nepoukazujme na druhé, nehledejme chyb u jiných a neospravedlňujme tím svých nesprávných činů! Nápravu musí každý počítí sám u sebe a potom teprve může ukazovati na to, co je ještě špatné a mělo by se vymýtit. Nesvádějme vinu dnešních poměrů na jednotlivce a na republiku! Všichni dobře víme, že krize je dnes v celém světě a často i daleko horší než u nás. Jsme malý stát a jsme hospodářsky závislí na státech větších. A když ty od nás nekupují našich výrobků, poněvadž je u nich krize — není peněz, tedy naše továrny stojí, ježto nemají zboží kam vyvážeti. Dělníci tedy nepracují, úředníci také jsou z továren propouštěni, vzniká nezaměstnanost, hospodářské výrobky také nemají tak značného odbytu jako dřívě, ježto se šetří i v jídle, důchody státu se také zmenšují, stát nemá čím platiti nutné položky a tak vzniká krize. Je jisto, že naše státní správa není bez chyb, ale jsme mladý stát, nejsme ještě zvyklí ve vedení tak rozsáhlých úřadů, musíme míti tedy strpení. Časem se snad všechny nedostatky napraví. Teď potřebujeme jen více činné lásky k vlasti. Budeme-li stále vykládati, jak jsme dobří Čechové, a nedokážeme-li svého vlastenectví i činy, které vlasti prospívají, jest naše vlastenectví bezcenné. Celá naše láska k vlasti jest lži, nedovedeme-li pro vlast nic obětovati. Staří Karthagiňané, když toho bylo třeba, dávali všechny své šperky, všechny své poklady ve prospěch vlasti. Dokázal by dnes někdo z nás obětovati svůj majetek pro národ? Myslím, že málokteří. Dnes toho ostatně po nás ani nikdo ne žádá. Dnes stačí docela malá oběť, dnes stačí, dáme-li kus chleba nezaměstnanému, hladovějícímu dělníkovi, abychom vykonali vlasti prospěšný a vlastenecký čin. To je cennější než dlouhé vlastenecké řeči, kterých jsou plná ústa, ale jejichž účinku není viděti.

Je třeba, jak to již dávno říkal Havlíček, »aby nám to naše vlastenčení ráčilo konečně z úst vjetí do rukou a do těla, abychom totiž více z lásky pro svůj národ jednali, než o této lásce mluvili . . .«

Sílu a příklad musíme čerpati z hrdinských postav našich osvobozeneckých bojů a musíme se snažit, abychom poctivě a čestně pracovali dále v jejich díle, konali tak svatý příkaz naší revoluce, aby v budoucnosti generace, které přijdou po nás, vzpomínaly na osvoboditele s požehnáním na rtech a na nás, nástupce revoluce, snad s kletbou??

Jar. Bělič.

Slavnostní otvírání sokolské horské chaty na Mikulčině vrchu.

24. září 1933 bylo slavnostním způsobem zahájeno používání sokolské horské chaty na Mikulčině vrchu. Tato chata je zasazena na moravskoslovenském pohraničí do svěže zeleného pásu lesů karpatských, přerušovaného horskými lukami, jež poskytují jedi nečné výhledy do dalekého okolí jak moravského, tak i slovenského. Místo toto velmi vhodně volené vytyčuje nový cíl chaté cíl daleko širší. Jejím účelem není jen podporovati tělesný rozvoj, bratří a sester obou větví národa československého, ale chata bude, také místem, kde se utuží páska svornosti a lásky, bude místem, kde vykvete jednou velký a krásný květ československé vzájemnosti. Jakýmsi, ač nepatrným podnětem k hlubšímu řešení tohoto velikého problému byla naše slavnost.

Zahajovacího proslovu se zúčastnili nejen bratří z Moravy, a to: za župu Komenského br. Dr. Broček, za OOS. okresu bojkovského bratr Tomášek, ale také ze Slovenska: za těl. jednotu Sokol Bošáca bratr Hatala a za těl. jednotu Sokol Kostolná-Chochoľná bratr Abel. Hlavně tito slovenští řečníci zdůraznili potřebu častějšího styku a lepšího a plnějšího poznání a vítají tuto chatu jako místo pro tento účel přímo posvěcené.

V úvodním proslovu bratr Valenta, starosta jednoty Sokol Bojkovice, jež celý tento podnik financovala, zdůrazňuje nutnost nových směrnic v tělesné výchově a hlavně v přiblížení se k prosté přírodě vidí nejen tělesné, ale i duševní ozdravení jednotlivcov.

K seznámení se se zdejšími kraji a jeho pohnutou historií předčítá bratr Jedlička úryvek z větší práce bratra Doliny o zdejších kraji. Starostové sousedních obcí, Vápenic, Lopeníku, Vyškovce a Komně vítají zřízení chaty jako podporu nejen hmotnou, ale i mravní zdejšímu chudému a kulturně zanedbanému kraji a slibují chatě poskytnouti ochranu. Ke zvýšení úrovně slavnosti značně přispěl mužský pěvecký sbor těl. jednoty Sokol v Uh. Brodě přednesem několika skladeb.

O zpestření pořadu slavnosti, ale zároveň i zběžnější zasvěcení do místního folkloru postaral se p. řídící učitel Hlavinka

z Lopeníku předvedením několika ukázek zpěvů a tanců kopaničářských.

Slavnost byla čteně navštívena. Zvláště mile nás překvapili a tak naši práci mravně podpořili sestry a bratři z Kyjova. Jsme zavázáni díkem bratru Feigenblattovi za neúnavnou přízeň, již projevuje zároveň lásku k »lopenickým vrškům holým«. Pozdě večer se rozcházel účastníci slavnosti domů, litující, že podzimní dny nedovolují svou krátkostí využití plně zdravého horského slunce, a s jedním úmyslem v brzké době navštívit tyto kraje. A ke konci musíme projeviti hlavnímu původci a uskutečniteli myšlenky chaty na Mikulčině vrchu (či jak se všeobecně říká v okolí Bojkovic — na Lopeníku) srdečný dík a přání, aby jí i nadále věnoval svou pozornost a zájem.

V předvečer slavnosti shrál divadelní odbor těl. jednoty Sokol v Bojkovicích komedii Haise-Týneckého »Noc na Pancíři«.

A. C.

Dodatek ke článku, uveřejněnému v 9. čísle Věstníku Sokolské župy Komenského.

K správnější informaci turistů dodáváme, že sokolská horská chata na Lopeníku leží na Mikulčině vrchu, 799 m nadmořské výšky, východně kopaničářské vesnice Lopeníku. Cesta k chatě je z Bojkovic opatřena turistickými značkami, takže se může pohodlně vykonat bez jakýchkoliv orientačních obav. Chata má prozatím asi 10 lůžek společné noclehárny, jejímž správcem je nájemce chaty. Na přístavbě 6 dvoupostelových pokojků se teprve pracuje a vybudování jich jest otázkou nedaleké budoucnosti.

Technická hlídka.

Náhlé srazy v naší župě.

Náhlý sraz v sokolské župě Komenského konán byl v neděli 29. října t. r. jako oblastní, vzhledem na velkou její rozlohu a též na těžké poměry hospodářské. Tak byla umožněna účast většímu počtu členstva a sraz sám měl pěkný, důstojný průběh přes to, že místy i komunisté pracovali svými letáky proti nám. Župa naše má 6782 členy a účast na srazech byla 3649, t. j. 53·8 proc. Kromě toho shromáždil se i dorost v počtu 704, takže celkový počet byl 4353.

Začátek srazu byl všude o 2. hodině odpoledne a přes to, že i přeprchávalo, proveden celý pořad venku a obecnstvo jej sledovalo se zájmem. Osvědčilo se zvláště štatetové podání zprávy, neboť o půl páté měli jsme již výkazy ze všech oblastí, takže o 5. hodině mohla býti podána již zpráva ČOS. Jen tři jednoty a pobočky se srazu nezúčastnily: Vlkoš, Kožušice a Bílovice. — Žijeme zde v poměrech dosti těžkých, ale snažíme se, abychom

své sokolské povinnosti konali správně a zavolá-li vlast, nezklameme.
Nazdar! S.

Vzdělávací hlídka.

Jednotám a pobočkám.

Z ČOS.: Ve Zprávách ČOS. čís. 14. ze dne 21. září, přiložených ke 36. čís. Věstníku sokolského, je uveřejněno na str. 65. a 66. rozepsání soutěže ve výběru her. Je to podnik, který má především posloužit zvýšení úrovně sokolského divadelnictví a pak má být součástí akce, kterou podniká spolek spisovatelů beletristů „Máj“ k oslavě půlstoletí Národního divadla. Soutěže se zúčastní všechny jednoty a pobočky, které v době od 1. října 1933 do 30. června 1934 budou hrát divadlo. Do tabulek, které v nejbližší době dostane každá jednotka a pobočka, budou vписovat: jméno hry, spisovatele, režiséra, národnost spisovatele, druh hry, počet jednání, herců, dekorací, zprávy o jevišti, zprávy o výlohách za knížky, úf. poplatek, kostýmy a líčení. Vykázány musí být bezpodmínečně všechny hry, jež byly hrány i kolikrát byly hrány. Tabulky řádně vyplněné budou jednotami a pobočkami zaslány do konce roku 1933 župě. Na rok 1934 dostanou jednoty tabulky nové, pro hry sehrané v soutěžní době tohoto roku. Bratři vzdělatelé jednot a poboček budou bdít nad přesným a pravdivým vyplňováním tabulek a nad jejich včasným odesláním župě. Vzdělatelé, vzdělávací sbory, režiséři a výbory jednot a poboček budou dbát, aby výběr her byl v každém ohledu nejpečlivější. Odpovědnost za to přejímá vzdělatel a výbor jednoty.

Ze župy. Asi v polovici prosince bude mimořádná župní vzdělávací škola v Uh. Hradišti. Na ní budou předneseny tyto přednášky: 1. Sokol a Rakousko — sokolské bratrství za světové války. 2. Sokolská práce na Slovensku. 3. Sokolská myšlenka v Jugoslavii, v Polsku, v Rusku a v Bulharsku. 4. Sokol v Lužici. Na přednášky jsou pozvání osvědčení pracovníci cizích žup i ČOS. Přednáškám bude předcházeti v předvečer školy divadelní představení div. odboru sokola v Uh. Hradišti, který sehraje Gogolovu Ženitbu. Bratři vzdělatelé, vzdělávací sbory a činovníci jednot a poboček upozorňujeme včas, aby se školou předem počítali a zajistili její návštěvu nejméně jedním členem z každé jednoty a pobočky.

Měsíční vzdělávací výkazy posílejte okrskovým vzdělatelům a ne župnímu vzdělateli! Bratři vzdělatelé, všimněte si toho a nedělejte svou nevšimavostí zbytečných vydání na poštovním! — Pro podzimní činnost vzdělávací pokračujeme v programu občanské a mravní výchovy! Na listopad stanoveno téma: jednotvec, na prosinec: rodina. Poslední čísla Vzdělatelé i Sok. pro-

slovů podávají hojně látky k proslovům. — Nezapomínejte na kroniky a archivy jednot a poboček! Žup. vzdělavatel.

Hlídka sokolských loutkářů.

Schůze loutkářů sokol. župy Komenského.

Byla 28. září 1933 za účasti 26 osob. Župní důvěrník podal zprávu o jarní loutkářské škole ČOS. pro pokročilé loutkáře a o schůzi župních loutkových důvěrníků v Praze. Doporučeny loutkářské novinky, zejména hudebniny Ing. Machoně a divadelní efekty, nahrané na deskách. Doporučen byl hojnější odběr Loutkáře a členství Loutkářského soustředění. V prosinci uspořádána bude režisérská soutěž župní. Doporučeno 30 vyzkoušených her k provedení. Na jevišti loutk. divadla ukázány byly stavebnicové praktikáble a schodiště, jakož i plošné a centrální osvětlení jeviště. Pořad byl tak obsáhlý, že nemohl býti ani řádně projednán. Příští schůze bude 6. ledna 1934.

Doporučuji loutkářským odborům zakoupiti:

Hudba k častým událostem na loutk. divadle. Pro klavír 22 Kč. Loutky se představují. Zpěvy s doprovodem klavíru 25 Kč. Kašpárkovy písničky. Zpěvy s průvodem klavíru 25 Kč.

Dodá skladatel Ing. Jos. Machoň, Praha-Vinohrady, Mírové náměstí 6.

Zvukové efekty, nahrané na desce Ultrafon, má na skladě A. Münzberg, Praha-Žižkov, Chodská — za 30 Kč i s portem.

Seznam 250 vybraných her vydal Masarykův lidovýchovný ústav, Praha, Hor. Blanická.

Odebírejte časopis Loutkář a Naše loutky!

Doporučuji k sehrání tyto vyzkoušené hry:

Pro děti do 10 let:

Plumlovská: Honza s Kašpárkem na cestách.

Tesařová: Vodníková Hanička.

Rudloff: Kašpárek a hastrman.

Beneš: Vánoce v myslivně.

Loutocký: Kašpárek ve službě sv. Mikuláše.

Pro starší děti:

Čech: Sv. Mikuláš. Drak. Kašpárek loupežníkem.

Wenigová: Čert a Káča.

Průcha: O zakleté labuti. Čertův švagr.

Kopenec: V říši divů a bájí.

Stoklas: Kašpárek se učí čarovat.

Hloušek: Kašpárek v Kocourkově.

Sociální hlídka.

Listopad bratrské pomoci!

Bratrská péče sokolská vyžaduje stále větší obětavosti členstva, ježto hospodářská tíseň trvá a zasahuje další okruh rodin nezaměstnaných členů. Proto jak Československá obec sokolská, tak i župy a jednoty věnují nejen pozornost, nýbrž i zvýšenou činnost sociální péči.

Předsednictvo ČOS. rozhodlo, aby měsíc listopad byl věnován pronikavému šíření zájmu o sociální péči a vyvrcholením jejím aby byla neděle 19. listopadu 1933, která má být *dnem bratrské pomoci sokolské*. K tomu jest třeba součinnosti jak župy, tak i jednot a poboček a zejména všeho členstva.

Naše župa, aby provádění sociální péče bylo účinné, zřizuje župní sociální odbor, v němž zastoupeny budou všechny větší jednoty. Župní sociální důvěrník rozeslal již na všechny jednoty a pobočky oběžník, v němž podrobně jsou uvedeny všechny pokyny ku provedení zmíněné bratrské pomoci sokolské. Všechny jednoty a pobočky se zařídí podle těchto pokynů. Výbor jednoty projedná na nejbližší schůzi tento oběžník, pověří jeho provedením sociální odbor nebo sociálního zpravodaje a zároveň pověří své odbory nebo činovníky, aby byli nápomocní v provádění této práce proslovy, biografickým představením, divadlem a pod.

Abyste předpoklady této rozsáhlé práce splnily, je nutno

1. aby všechny jednoty a pobočky, pokud se již tak nestalo, ihned ustavily odbor sociální péče, neb aspoň jmenovaly sociálního zpravodaje.

2. Sociální odbor nebo zpravodaj přejímá zodpovědnost za splnění všech úkolů bratrské pomoci sokolské. Zejména se postará, aby úkoly v oběžníku uvedené byly skutečně provedeny, a to jak jednotlivci, tak i odbory v jednotě.

3. Postará se dále, aby tato sokolská práce byla také oznámena veřejnosti na schůzích, v místních časopisech, při biografických představeních a zejména též vývěskami v sokolovně a na desce, kde bývají spolkové vyhlášky.

Odvede župě část peněžité sbírky a

4. podá zprávu župnímu soc. důvěrníku o výsledku uvedené práce nejpozději do 30. listopadu 1933.

Abyste této významné práci se dovědělo všechno členstvo, uvádíme zde oběžník v krátkém výtahu, jak byl všem jednotám a pobočkám již rozeslán.

Co dělat po dni bratrské péče?

Po dni bratrské péče rozdělí jednota podle návrhu svého sociálního odboru šatstvo čisté a ochotou nebo prací nezaměstnaného členstva (za odměnu) vyspravené a potraviny potřebným

příslušníkům sokolským a potřebným rodinám sokolského dorostu a žactva. Z peněžité sbírky až na dobrovolnou částku, kterou odvede župě pro župní sociální základ, zřídí jednota svůj vlastní sociální základ k dalším úkolům sociální péče sokolské a veřejné, hlavně ve zlých dobách zimních a pečuje, aby tento základ byl stále doplňován dobrovolnými dary a příspěvky zaměstnaného členstva. Nedoporučuje se však udělovati z toho základu peněžité příspěvky, až na mimořádné případy, kdy se jedná o nemoc nebo odměnu za práci nezaměstnaného pro jednotu, nýbrž zakupovati raději potraviny a šatstvo, které v mnohých případech dostanou jednoty se slevou. Je nutno úzkostlivě dbáti toho, aby sokolského bratrství nebylo zneužíváno.

Jednota zašle do konce listopadu župě zprávu o výsledku dne bratrské pomoci. Uvede v ní: 1. kolik bylo vybráno Kč, 2. kolik kusů šatstva, 3. kolik kg potravin, 4. kolik poukazuje pro sociální fond župní, 5. kolik kusů oděvu a jaké množství potravin nabízí župě k rozdělení v jiných jednotách a župách, 6. zda zřídila sociální základ, 7. zda ustavila sociální odbor, 8. zkušenosti a návrhy.

Dr. Vlad. Broček.

Sokolský trh práce.

Práci hledá elektroinstalatér 20i letý, nabídky na jednotu Sokol ve Vřesovicích u Kyjova.

Práci hledají členové jednoty Sokol ve Starém Městě: zámečnick (šofér), stavitelský asistent, zámečnick, zubní technik. Nabídky a dotazy přímo na jednotu Sokol ve Starém Městě u Uh. Hradiště.

Zpráva župního zpravodaje her.

Měsíc září byl v naší župě ve znamení bojů jak ve hrách, tak i v tělocviku prostém.

Nemohu se, bohužel, rozepisovati o podrobnostech jednotlivých utkání, pro nedostatek místa v tomto čísle věstníku a uvádím proto jen výsledky.

3. září v Uh. Hradišti přátel. odbíjená Kyjov — Hradiště 1 : 2 (15 : 13 — 6 : 15 — 8 : 15).

10. září v Uh. Hradišti přátel. košíková Kyjov — Hradiště 15 : 21.

10. září v Kyjově, desetiboj, Uh. Hradiště—I. okrsek.

Výsledky		Uh. Hradiště body	I. okrsek body
100 metrů	I. Zapletal A. (U. H.)	11.4	5
	II. Páchl A.	12.1	3
	III. Chaloupka I. okr.	13	1
Skok vys.	I. Šišpera A. U. H.	166 cm	5
	II. Zapletal A.	159 cm	2
	III. Lichevník I. okr.	159 cm	—

Skok dal.	I. Zapletal A.	U. H.	592 cm	5	—
	II. Páchl A.	»	591 cm	3	—
	III. Svoboda	I. okr.	—	—	1
Skok o tyči	I. Firtel	»	360 cm	—	5
	II. Hrabinec	»	320 cm	—	3
	III. Bulla	U. H.	260 cm	1	—
Oštěp	I. Lichevník	I. okr.	3833 cm	—	5
	II. Blaha	U. H.	3718 cm	3	—
	III. Chaloupka	I. okr.	3550 cm	—	1
Koule	I. Svoboda	»	1090 cm	—	5
	II. Čáp	U. H.	1087 cm	3	—
	III. Hrabinec	I. okr.	1086 cm	—	1
Disk	I. Rubner	»	3227 cm	—	5
	II. Zapletal	U. H.	3135 cm	3	—
	III. Lichevník	I. okr.	2930 cm	—	1
400 mt.	I. Čáp	U. H.	(body roz- děleny)	4·5	4·5
	II.				
1500 mt.	I. Němec	U. H.	4·44	5	—
	II. Svoboda	I. okr.	—	—	3
	III. Hrbek	U. H.	—	1	—
4x100 mt.	I. Sokol Hradiště (Zapletal-Páchl-Šišpera-Čáp) 50 vt.			5	—
	II. I. okrsek			—	3

Uherské Hradiště vítězí v poměru 48·5 : 40·5 bodu

10. září ve Strážnici II. ročník turnaje o Tyršovu putovní cenu: Uh. Hradiště — Břeclav 2 : 1 (5 : 15 — 15 : 8 — 15 : 7)

Uh. Hradiště — Strážnice 2 : 0 (15 : 2 — 15 : 7)

Břeclav — Strážnice 2 : 0 (15 : 11 — 15 : 7).

Uh. Hradiště po druhé získává cenu.

17. září v Nedakonicích I. ročník turnaje o putovní cenu, sošku »Vítěze«.

Tabulka turnaje o putovní cenu Sokola v Nedakonicích 17. září 1933.

Jednota	Otroko- vice	Neda- konice	Napa- jedla	Uh. Hra- diště	Staré Město	Vítězný Poměr setů	Poměr bodů	Pořadí
		16:14 15:12	2:15 6:15	Vzdali	3:15 12:15			
Otrokovice	—	2:0	0:2	2:0	0:2	1 2,6	54:116	4
	14:16 12:15		Vzdali	5:15 1:15	3:15 4:15			
Nedako- nice	0:2	—	0:2	0:2	0:2	0 0,8	41:121	5
	15:2 15:6	Vzdali		4:15 11:15	15:3 15:10			
Napajedla	2:0	2:0	—	0:2	2:0	3 6,2	105:81	2.

	Vzdali	15:5	15:4		Vzdali	
Uherské Hradiště		15:1	15:11	—		
	2:0	2:0	2:0		2:0	4 8:0 120:21 1.
	15:3	15:3	3:15	Vzdali		
Staré Město	15:12	15:4	10:15	—		
	2:0	2:0	2:0	0:2		2 4:4 73:82 3.

Družstvo jednoty Uh. Hradiště stává se držitelem putovní ceny na rok 1933-34.

Družstvo jednoty Napajedla získává vlajku.

Družstvo jednoty St. Město získává věnec vavřínový se stuhou.

Družstvo Uherské Hradiště utkalo se v přátelském zápase s družstvem plukovní hudby 27. p. pl. a zvítězilo po velmi napínavém boji v poměru 2:1 (15:7, 13:15, 15:11).

24. září v Uh. Hradišti: Závodů v tělocviku prostém, mužů a dorostenců v pětiboji (prosná - 100 mt. - skok dal. - skok vysoký - koule), žen a dorostenek ve čtyřboji (60 mt. - skok vysoký - míč s pout.), dorostenky (60 mt. - koule - skok dal.), ženy prosná, za účasti 30 mužů, 18 dorostenců, 8 žen a 9 dorostenek.

Výsledky: Muži:

I. družstvo Sokola	Uh. Hradiště	2375	bodů (z dos. 2600)	poř. 1.
»	Napajedla	2117	»	» 2.
II. »	Uh. Hradiště	2081	»	» 3.
»	Malenovice	1563	»	» 4.

Jednotlivci:

Zapletal Antonín	Uh. Hradiště	497	»	500	» 1.
Čáp Gusta	»	490	»	»	» 2.
Němeček Vladimír	Staré Město	472	»	»	» 3.
Šišpera Alois	Uh. Hradiště	450	»	»	» 4.
Strčálek František	Napajedla	443	»	»	» 5.
Pachl Antonín	Uh. Hradiště	438	»	»	» 6.
Svoboda Josef	»	436	»	»	» 7.
Kučera Oldřich	Napajedla	427	»	»	» 8.
Ryneš Jaroslav	Uh. Hradiště	415	»	»	» 9.
Janůj Otakar	Napajedla	410	»	»	» 10.
Blaha František	Uh. Hradiště	402	»	»	» 11.
Svoboda Cyril	»	395	»	»	» 12.
Svoboda Jaroslav	»	390	»	»	» 13.
Sovják Adolf	St. Město	384	»	»	» 14.
Daněk Vincenc	Napajedla	383	»	»	» 15.
Hamrlíček Lad.	Malenovice	377	»	»	» 16.
Slovenšík Frant.	»	372	»	»	» 17.
Chrástek Frant.	Kunovice	372	»	»	» 17.
Glíž Ludvík	Napajedla	359	»	»	» 18.
Vystavěl Karel	»	350	»	»	» 19.

Klat Alois	St. Město	350	»	»	»	19.
Janča Jan	Uh. Hradiště	343	»	»	»	20.
Katka Lubomír	St. Město	291	»	»	»	21.
Solecký Svatopluk	Napajedla	289	»	»	»	22.
Mrázek Leopold	Malenovice	285	»	»	»	23.
Šišpera Jindřich	Uh. Hradiště	277	»	»	»	24.
Ševčík Josef	Malenovice	271	»	»	»	25.
Báňa Tomáš	Napajedla	232	»	»	»	26.
Menšík Karel	Malenovice	158	»	»	»	27.
Menšík František	»	137	»	»	»	28.
Dorostenci:						
I. družstvo Sokola	Uh. Hradiště	1.953·5		2.100	»	1.
II. » »	»	1.724·5		»	»	2.
III. » »	»	1.409·5		»	»	3.
Jednotlivci:						
Fejt František	Uh. Hradiště	485	»	500	»	1.
Pachl Jan	»	468·5	»	»	»	2.
Rathuský Freda	»	459·5	»	»	»	3.
Vlachovský Mirek	»	440·5	»	»	»	4.
Obdržálek	Napajedla	440	»	»	»	5.
Tyč Zdeněk	Uh. Hradiště	438·5	»	»	»	6.
Pivečka	»	436·5	»	»	»	7.
Beneš Milan	»	429	»	»	»	8.
Skrášek	Kunovice	390	»	»	»	9.
Pachl Jar.	Uh. Hradiště	389·5	»	»	»	10.
Slabák St.	»	381·5	»	»	»	11.
Holčápek Karel	»	377·5	»	»	»	12.
Trčala Jar.	»	347·5	»	»	»	13.
Tomášek	Malenovice	339	»	»	»	14.
Blažek Ferd.	Uh. Hradiště	333	»	»	»	15.
Kamba Frant.	»	317	»	»	»	16.
Kunovjánek Ant.	»	275	»	»	»	17.
Slovák	Malenovice	265·5	»	»	»	18.
Ženy:						
Oborná Marie	Uh. Hradiště	400	»	400	»	1.
Zapletalová Lida	»	400	»	»	»	1.
Štěrbová Marie	»	400	»	»	»	1.
Zapletalová Marie	»	390	»	»	»	2.
Tomáščíková Růžena	Malenovice	322	»	»	»	3.
Benedělová Růžena	»	299	»	»	»	4.
Hladká Marie	Uh. Hradiště	269	»	»	»	5.
Lízalová Lidmila	Malenovice	261	»	»	»	6.
Dorostenky:						
Hladká Hedvika	Uh. Hradiště	400	»	»	»	1.
Štašová Božena	Malenovice	400	»	»	»	1.
Abrahámová Božena	Uh. Hradiště	395	»	»	»	2.
Šišperová Vlasta	»	379	»	»	»	3.
Ševčíková	Malenovice	326	»	»	»	4.

Válková Lidmila	Uh. Hradiště	326	»	»	»	4.
Gattermayerová	Malenovice	310	»	»	»	5.
Všetečková Květa	Uh. Hradiště	295	»	»	»	6.
Hančíková	Malenovice	80	»	»	»	7.

Nejlepší výsledky:

Muži: skok daleký:	Zapletal Ant.	Uh. Hradiště	633 cm
skok vysoký:	Šišpera Alois	»	172 cm
běh hl. 100:	Pachl Ant.	»	11.4 vt.
koule:	Zapletal Ant.	»	1131 cm

Dorostenci:

skok daleký:	Fejt	»	560 cm
skok vysoký:	Rathuský	»	148 cm
běh hl. 60 mt:	Fejt	»	7.8 vt.
koule:	»	»	1240 cm

Ženy:

skok daleký:	Zapletalová M.	»	470 cm
koule:	» Lída	»	1540 cm
běh hl. 60 mt:	» M.	»	8.4 vt.

Dorostenky:

skok vysoký:	Abrahámová Boža	»	123 cm
míč s poutk.:	»	»	4085 cm
běh hl. 60 mt:	Hladká H.	»	8.8 vt.

28. září v Uh. Hradišti vylučovací závody v odbíjené o zařazení do I. třídy.

Tabulka turnaje I. třídy odbíjené župy Komenského:

Jednota	Napa-jedla	Milotice	Uh. Hradiště	Veseli	Strážnice	Lubačovice	Kyjov	Záhorovice	Vítězství	Poměr setů	Poměr bodů	Pořadí
Napajedla		15:12 15:11	9:15 12:15	15:2 16:14	15:2 15:6	15:1 15:7	10:15 10:15	30:0		5 10:4	192:115	3
Milotice	12:15 11:15		3:15 2:15	15:3 15:12	15:3 16:14	15:7 15:5	13:15 15:2			4 19:6	185:136	4
Uh. Hradiště	0:2 15:9 15:12	15:3 15:2		0:2 30:0	2:0 15:5	2:0 15:0	0:2 1:2 15:0 15:3	2:0 2:0		7 1402	210:39	1
Veseli	2:0 2:15 14:16	2:0 3:15 12:15	0:30		13:15 15:11 10:15	15:11 15:13	6:15 0:15	30:0		2 5:10	135:186	6
Strážnice	0:2 2:15 6:15	0:2 3:15 14:16	0:2 4:15 5:15	15:13 11:15 15:10		15:9 15:5	5:15 11:15	30:0		3 6:9	151:173	5
Lubačovice	1:15 7:15	7:15 5:15	1:15 0:15	11:15 13:15	9:15 5:15		2:15 4:15	30:0		1 2:12	95:180	7
Kyjov	0:2 15:10 15:10	0:2 2:15 15:8	0:2 0:15 3:15	0:2 15:6 15:0	0:2 15:5 15:11	15:2 15:4		30:0		6 12:3	185:114	2
Záhorovice	2:0 0:30	2:1 0:30	0:2 0:30	2:0 0:30	2:0 0:30	2:0 0:30	0:30	0:30		0 0:14	0:210	8

Poznámka: Družstvo Strážnice a Veselí hrálo pouze s pěti hráči. Družstvo Záhorovic nepřijelo.

1. Hájna ve Vracově: Vylučovací závody v odbíjené o zařazení do II. třídy.

Tabulka turnaje:

	Uh. Ostroh	Luhačovice	Milovice IIa.	Vracov	Staré Město	Újezdec-Těšov	vítězství	Poměr setů	Poměr bodů	Pořadí
Uh. Ostroh		18:16 15:5	15:2 15:13	1:15 15:13 15:11	4:15 15:6 10:15	15:5 15:6			153	2
		2 : 0	2 : 0	1 : 2	1 : 2	2 : 0	4	9:3	122	
Luhačovice	16:18 5:15		15:3 15:8	15:11 15:7	2:15 9:15	15:8 15:12			122	4
	0 : 2		2 : 0	2 : 0	0 : 2	2 : 0	3	6:4	112	
Milovice IIa.	2:15 13:15	3:15 8:15		1:15 0:15	0:15 8:15	3:15 7:15			45	6
	0 : 2	0 : 2		0 : 2	0 : 2	0 : 2	0	0:10	150	
Vracov	15:1 13:15 11:15	11:15 7:15	15:1 15:0		15:13 18:20 15:8	15:3 15:8			165	3
	1 : 2	0 : 2	2 : 0		2 : 1	2 : 0	3	6:5	114	
Staré Město	15:4 6:16 15:10	15:2 15:9	15:0 15:8	13:15 20:18 8:16		15:4 15:4			167	1
	2 : 1	2 : 0	2 : 0	1 : 2		2 : 0	4	9:3	104	
Újezdec-Těšov	5:15 6:15	8:15 12:15	15:3 15:7	3:15 8:15	4:15 4:15				80	5
	0 : 2	0 : 2	2 : 0	0 : 2	0 : 2		1	2:8	130	

15. Hájna v Kyjově přát. odbíjená Sokol Uh. Hradiště ženy — Sokol Kyjov ženy 3 : 0 (15 : 13 — 15 : 7 — 15 : 6).

15. Hájna v Kyjově přát. odbíj. Sokol Uh. Hradiště ženy — Sokol Kyjov dorostenky 1 : 3 (6 : 15 — 15 : 12 — 13 : 15 — 7 : 15).

15. Hájna v Kyjově přát. odbíj. Sokol Uh. Hradiště ženy — gymnasium Kyjov 3 : 1 (15 : 9 — 15 : 12 — 9 : 15 — 15 : 5).

22. Hájna v Uh. Hradišti přátel. odbíjená Sokol St. Město — 27. p. pl. 0 : 3 (10 : 15 — 5 : 15 — 1 : 15).

22. října v Uh. Hradišti pát. odbíjená Sokol Uh. Hradiště — Kroměříž 1 : 4 (1 : 15 — 15 : 12 — 12 : 15 — 13 : 15 — 7 : 15).

28. října ve Veselí II. ročník turnaje o putovní pohár :

Uh. Hradiště—Veselí 2 : 0 (15 : 7 — 15 : 3)

» — Ostroh 2 : 0 (15 : 12 — 15 : 2)

» — Strážnice 2 : 0 (15 : 5 — 15 : 5)

Strážnice — Veselí 2 : 0 (15 : 8 — 15 : 6)

» — Uh. Ostroh 2 : 0 (15 : 8 — 15 : 6)

Uh. Ostroh—Veselí 2 : 0 (15 : 12 — 15 : 12).

Društvo Sokola Uh. Hradiště získává po druhé putovní cenu — pohár.

28. října v Uh. Hradišti; rozestavný běh městem 6 x 200 mt. Pozvány byly jednoty: St. Město, Napajedla, Kunovice, pak 27. p. pl., A. C. Slov. Slavia, Český veslařský klub a Skauti. — Přihlásila se pouze A. C. Slov. Slavia, a 27. p. pl. a ke startu přišlo jen družstvo 27. p. pl. a pořadatelky těl. jednoty Sokol Uh. Hradiště. Vítězí družstvo 27. p. pl. v čase 2 minuty 34 vt. 9-10 vt. a získává věčně putovní cenu — pohár, věnovanou výborem Sokola Uh. Hradiště. Društvo Sokola Uh. Hradiště doběhlo v čase 2 minuty 35 vt. a 9-10 vt.

Na základě vylučovacích závodů tvoří I. třídu tato družstva: Uh. Hradiště, Kyjov, Napajedla, Milotice I., Strážnice, Veselí. II. třídu: St. Město, Uh. Ostroh, Vracov, Luhačovice, Újezdec-Těšov, Milotice II. — Do Vracova nepřijela družstva Koryčan, Záhorovic, Kunovic, Bohuslavic a jsou proto zařaděna do III. tř. Hráči, kteří se zúčastnili těchto zápasů, jsou registrováni za první družstva svých jednot a prosím, aby mně byly hlášeny všechny změny, týkající se těchto bratří (na př. odchod z jednoty).

Nazdar!

Franta Blaha, žup. zpravodaj her.

Hlídká lyžařů.

Lyžařské rozjímání.

Lopenické vršky již po několik dní běhají se sněhem, tof neklamná předzvěst blížící se sezony lyžařské. Jest čas, abychom si vzpomněli na svou lyžařskou výzbroj a výstroj. Ve volné chvíli sněseme s půdy věrná prkna, která jsme tam hezky napjatá na jaře uložili. Přes léto se dřevo i řemeny vázání silně vysušily. Abychom je připravili řádně pro zimu, seškrábeme z jízdních ploch sklem starý vosk, natřeme je několikrát za sebou směsí petroleje a lněného oleje, aby se na ně v zimě sněh nálezil. Toto opakujeme denně tak dlouho, až dřevo již oleje nesaže. Po ošetření lyže opět řádně vypneme. Také řemení vázání namasíme řádně rybím tukem.

Když už jsme jednou v tom, prohlédneme také lyžařskou výstroj. Boty, které jsme na jaře vyplnili papírem a uložili do su-

cha, jsou rovněž přes léto vysušeny a kůže ztvrdlá. Zbavíme jich prachu a natřeme několikrát teplým rybím tukem nebo jiným olejem. Aby nás na první výpravě netlačily, obujeme je, když jdeme někam do lesa na vycházku, aby se nám rozchodily. Podrobíme prohlídce lyžařský oblek, rukavice, šál, ponožky, čapku. Nahodilé nedostatky vyspravíme, nepotřebné doplníme včas novým.

V jednotách, kde jest více lyžařů, neopomeňte ustaviti lyžařské odbory a zvoliti vedoucí! Pořídte včas soupis přihlášek pro lyžařské pojištění a zašlete nejpozději do 10. prosince úrazovému odboru ČOS! Toto pojištění jest letos povinné pro všechny lyžařské odbory. Uspořádejte v jednotách suché kursy pod vedením některého zkušeného bratra nebo sestry! Začátečnickům tím mnoho usnadníte a pokročilí se také rádi zúčastní a obnoví staré styky z minulé sezóny. Podnikajte ve volném čase společné vycházky do přírody, pěstujte přípravný lyžařský běh, aby si vaše tělo zvykalo na námahu! Nezapomínejte, že pravidelná návštěva cvičení jest také dobrou přípravou pro lyžaře!

Náš župní lyžařský odbor uspořádá letos opět lyžařský kurs. Při tom bude využito všech zkušeností, získaných v letech minulých. Mohu také prozraditi, že se pomýšlí na uspořádání župních lyžařských závodů pro muže, ženy a dorost, bude-li o ně dostatečný zájem. Bližší podrobnosti budou uveřejněny později. Kdo se cítí dosti silný a schopný, ať se pilně připravuje!

Jednota bojkovská postavila na Lopeníku krásnou lyžařskou chatu. Tam nalezne každý lyžař hostinný krov, teplý pokrm a nocleh. Toť jistě radostná zvěst pro všechny, kteří si vršky lopenické oblíbili. — Až mocná kouzelnice Zima promění čarovným proutkem širé stráně v bílé plochy hladkého sněhu, až rozsáhlé lesy změní se pod sněhovým přikrovem v pohádkové útvary zářící krásy, ať sejdem se tam opět v počtu co nejhojnějším!

Z. J.

Zpráva o schůzi žup. předsednictva.

Předsednictvo sokolské župy Komenského

mělo schůzi v neděli 15. října v Uh. Hradišti. Pořad jednání byl velmi bohatý. Karviná vzdala se ochrany jednoty uh. hradištské, která převzala v ochranu jednotu Darkov na Těšínsku. Memorandum k vládě čsl. republiky o Pribinových oslavách v Nitře vzato na vědomí. ČOS. oznámila nové důvěrníky pro naši župu: za předsednictvo a vzdělávací sbor ČOS. sestru Stýblovou, za náčelnictvo ČOS. Nimshans a Nolčová. Pobožce Lhota u Malenovic propůjčila ČOS. putovní knihovničku. Br. Broček jmenován žup. důvěrníkem ve Štefáníkově společnosti. 5. listopadu bude v Kroměříži sjezd sokolských divadelníků a loutkářů. Jednota Blatnice vzdává se mateřské ochrany pobožky Blatnička pro její nečinnost. 29. října sokolstvo provede náhlý sraz menších oblas-

tí podle pokynů technického předsednictva. Členové v šatě občanském s odznakem, předsednictvo jednot a poboček v kroji. Na místě srazu bude úvodní proslov, proslov o brannosti, vztyčení vlajky a státní hymny. Jednoty a pobočky, které se nezúčastnily žup. taj. výletu, dostanou důtku a zaplatí Kč 20.- pokuty za neobeslání. Dokončují se zkoušky zdatnosti u dorostenek, žen a žáků. Na prosinec se připravuje žup. mimořádná škola vzdělávací na téma „Sokolstvo a Slovanstvo.“ Budou pozváni řečníci — odborníci, úhrada cestovného povolena. Finanční situace župy je velmi trapná, ježto jednoty a pobočky neplatí příspěvků, ač je vybírají. Ježto rozpočet na vydávání Věstníku jest takřka vyčerpán a počet stran jest již překročen, předsednictvo rozhodlo vydati 10. číslo jako poslední v měsíci listopadu. Uzávěrka do 1. listopadu. Zřídí se sociální odbor župní, v jednotách a pobočkách provede se sociální akce hlavně v den 19. listopadu, jenž jest dnem sociální péče sokolské. Veselí pořídilo si zvukové zařízení kina. V listopadu sokolští ochotníci vzpomenou 50. výročí založení Národního divadla v Praze souhrou hodnotné české hry. Bratr Konečný převzal do konce správního roku úkol žup. tiskového zpravodaje. V okrscích budou pomahatelské školy, pro příští rok se připravuje krajský slet v Opavě, náš župní slet bude asi v Kyjově, ježto v I. okrsku nebylo již dlouho většího župního podniku. Na Lopeníku budou lyžařské závody. V lednu bude škola pro sokolské činovníky.

— čn —

Ze župního předsednictva.

I.

Župní předsednictvo ve schůzi 22. října 1933 rozhodlo, aby letošní ročník župního věstníku byl desátým číslem ukončen, důvodem pro to byla otázka finanční. Počet tiskových stran (196 na celý rok) byl již překročen a tak částka podle rozpočtu vyčerpána. Vydání dalších dvou čísel zatížilo by župní pokladnu 5000 Kč, na což není úhrady. Naléhavé zprávy budou oznámeny oběžníky. Příspěvky pro lednové číslo Věstníku i nový odběr podle stavu členstva ze dne 31. prosince 1933 oznamte do konce tohoto roku redakci župního věstníku v Uh. Hradišti, aby mohl býti stanoven včas potřebný náklad.

II.

Letošní 28. říjen, jako 15. výročí naší národní svobody a státní samostatnosti, oslaven byl všude důstojně. Společné oslavy všeho občanstva s vojskem v místě vojenských posádek jsou výmluvným dokladem jednoty národa a správného pochopení vážnosti přítomné doby.

III.

Náhlé srazy sokolstva 29. října 1933 byly cvičením sokolské kázně a pohotovosti ve smyslu Tyršovy brannosti. Podle

hlášení, které bylo provedeno rychle a bezvadně, zapsalo se v naší župě do listin přítomných 3.649 členů a 704 dorostu, celkem 4.363 sokolských příslušníků. Škoda, že dešť na mnohých místech překazil úplné provedení připraveného pořadu.

IV.

Důvěrníky ČOS. pro naši župu byli jmenováni:
za předsednictvo ČOS. sestra Stýblová,
za náčelnictvo mužů bratr Nimshans,
za náčelnictvo žen sestra Nolčová a
za vzdělávací předsednictvo sestra Stýblová.

V.

V prosloveh poučme členstvo, dorost i žactvo o dni bratrské pomoci (19. X. 1933), o jubileu našeho Národního divadla a padesátiletí sokolského dorostu.

VI.

Nezapomeňte vypořádati nedoplatky župě, která má těžké povinnosti a čeká trpělivě v přesvědčení, že všechny jednoty vykonají brzy svou povinnost!

VII.

Dokončete kroniky jednot a pošlete je župě; potřebujeme jich k sepsání dějin sokolstva!

VIII.

Příští valné hromadě předložte ke schválení jednotné stanovы jednoty, které pak budou poslány společně zemskému úřadu ke schválení.

IX.

Na schůzi náčelnictva svazu Slovanské sokolstvo, konané 1. října 1933, zvolen byl náčelníkem náčelník ČOS. bratr Dr. Mír. Klínger, jednatelem náčelnictva bratr Dr. A. Pechlát a předsedkyní ženské komise sestra M. Provazníková. Nazdar!

Alois Cablík, župní jednatel.

Naše rovy.

Uh. Ostroh. 1. srpna jsme doprovodili za účasti jednot Blatnice a Ostrož. Nové Vsi k poslednímu odpočinku bratra Antonína Bezděka, který podlehl zranění, jež utrpěl při našem veřejném cvičení 25. června (pádem s hrazdy). Tragický jeho skon působil bolestně nejen na nás všechny, ale i na okolí, takže účast na pohřbu byla veliká. Byl nám vyrván mladý bratr, jenž se teprve před rokem vrátil z Ameriky, převzav hospodářství rodného statku, otužilý hrazdař, a přece se hrazda k němu tak krutě zachovala. Nad hrobem se dojemně rozloučil za všechny nás s dra-

hým Tondou starosta bratr Hajda, vzpomenuv jeho lásky ke hrazdě, k závodům a myšlence sokolské. Zachováme mu vděčnou vzpomínku.

Uh. Ostroh. Bratr Stanislav Koudelka zemřel. Neúprosná smrt vyrvala po dlouhém utrpení 16. září jednotě v Uh. Ostrohu bývalého dlouholetého jednatele, cvičitele a režiséra, bratra Stanislava Koudelku.

Těžko je psát posmrtnou vzpomínku o bratru, jehož jsem odchoval myšlence sokolské a jíž zůstal zemřelý poctivě věren při dlouholeté své chorobě. Byl pravým a poctivým pracovníkem, neznal únavy a oddech ani v posledních letech nemoci, kdy, ač tělesně sláb, byl srdcem stále jarý až do posledního dechu.

Bratra Stáňu Koudelku znali v celé župě a proto všichni jistě vděčně naň vzpomenu jako na dobrého a oddaného odchovance sokolského a čilého pracovníka.

V naší jednotě byl až do své nemoci jednatelem přes 10 let, cvičitelem, hercem, režisérem, upravovatelem jeviště atd. a bylo ho viděti všude, při každé práci v jednotě. Nechyběl nikde, kde byla práce, ať cvičitelská, herecká, při stavbě sokolovny a když jsme my všichni opustili za války jednotu, zbyl jen on z mladších a pokud tehdy poměry dovolovaly, cvičil žactvo i ženy, až i jeho — nevojáka též povolali a to k nastoupení do 24 hodin s archem, označeným červenými písmeny P. V.

Nadšen naším osamostatněním, vrátil se po válce opět k čilé práci sokolské, připravil u nás v roce 1920 župní slet, vymohl od knížecího lichtensteinského velkostatku stavební místo a hřiště pro sokolovnu (u škol) a příštího roku pomáhal do únavy při stavbě sokolovny. Při tom všem hrál čile v divadle, staral se, aby se jednotě dostalo oprávnění biografického, což se mu též zdařilo po úmorné práci. Ve vlastní sokolovně byl čilým režisérem, chtěl, aby výtěžky byly co největší, abychom mohli dluhy umořovat. Kolik různých a výpravných her se s úspěchem sehrálo u nás pod jeho vedením, a to jak činoher, tak i operet! Kolik práce a starostí, kolik houževnatosti a vytrvalosti bylo tu třeba a jak náš Stáňa vše zdolával a jakou měl radost, když se mu dilo zdařilo!

Leč ani tato veškerá práce v Sokole ho úplně nevyčerpávala a tak po ustavení Okresního osvětového sboru u nás byl zvolen jeho jednatelem, jímž zůstal až do smrti. Pracoval zde na poli osvětovém a vzdělávacím nezištně po celých 13 let, jsa při tom i okresním biografickým zpravodajem a okresním zpravodajem knihoven. Kdo zná tuto práci podrobně, která se musí přímo vydupávat, pozná, kolik je na to třeba času, obětavosti, nadšení a lásky!

A aby mohl úžeji pracovat s venkovem, přijal v roce 1920 jednatelství Hospodářského spolku pro okres uh. ostrožský, kde vyvinul takovou činnost, že počala si Ostrožska všimati i bohatá Haná. Byl tvůrcem pořádání každoročních dobytčích výstav, upo-

zorňoval články v časopisech na zdejší pěstění dobytka, získával zájem Hanáků o zdejší chov a jeho koupi. Za jeho velikou a poctivou práci o hospodářský rozkvět zdejšího okresu byl jmenován čestným jednatelem Hospodářského spolku a odevzdán mu diplom.

Jaké mravenčí píle bylo potřebí zastávati všechny tyto práce, aby přinesly zdárné výsledky! Ale Stáňa byl idealista a proto rád obětoval celý svůj život za jejich uskutečnění, zapomínal však při tom na hmotné statky a na své zdraví, pracoval pro vyšší a lepší život.

Veliká účast celého okresu na pohřbu svědčila o tom, že bratra Koudelku ctíli a milovali všichni, pro které tak všestranně a oddaně pracoval, proto také bylo těžké loučení všech řečníků nad jeho rakví, ježto všichni bez rozdílu jsme cítili, že nám odešel bratr, jehož práci se musíme pokloniti, že odešel nadšený vlastenec, věrný Sokol s tužbami a cíli vznešenými, plně pokrokový, přímý a nebojácný.

Přejeme Ti, drahý Stáňo, po tak krátkém životě, ale tak bohatém na práci, plně zasloužený klid!

Sudek.

Uh Ostroh. 18. září zemřela naše sestra Marie Fránková v mladém věku, po dlouhé nemoci. Byla činná hlavně v zábavním odboru a členstvo jí zachová vděčnou vzpomínku.

Zprávy z jednot a poboček.

Velká nad Veličkou. Byli jsme rádi, že 20. srpna župní tajný výlet zamířil také do našich končin již v hodinách dopoledních. Naše jednotka byla jistě potěšena tímto župním podnikem a vzpružena k další činnosti pro šíření myšlenky sokolské v našem kraji. Jak uvítání, tak i odchod a loučení s milými hosty bylo srdečné. Zejména proslov bratra župního vzdělavatele Miličky při odchodu byl přiléhavý a pro nás Veličany poutavý. Na to budeme dlouho vzpomínati. — Téhož dne odpoledne přijel k nám vzácný host, bratr Augustin Očenášek, doprovázející šestičlennou výpravu Skotů. Účelem této výpravy, která přijela z Nymburka, kde bratr Očenášek meškal, bylo studování prvků slováckých tanců a tanečních pohybů. Tance předvedli bratři a sestry veličtí. Výprava pobyla ve Velké po tři dni. Neradi jsme se loučili s bratrem Očenáškem, jenž s výpravou odjel do Nového Města nad Váhom, kde jich očekával bratr Kraus, a pak dále do Tater. — 10. září zavítala k nám sestra Kukulová-Čekanová z Prahy s bratrem Jar. Křičkou, hudebním skladatelem. Jejich návštěva byla podobného rázu jako výprava Skotů. — Z uvedených návštěv máme jistě radost. Všem jsme hleděli pobyt u nás zpříjemniti. Hostům se u nás líbilo a při odchodu přislíbili, že nás opět navštíví.

rk.

Uh. Ostroh. 22. července jsme uspořádali noční tajný pochodový výlet za účasti 17 mužů a 12 žen v šatě občanském, který proveden dvěma proudy. Cílem byla sokolovna v Mor. Pisku, kde nás vřele přivítali v družné zábavě (ovšem bez tance to nešlo) setrvali jsme až do 1. hod. s půlnoci. Ježto výlet úplně uspokojil členstvo, usneseno koncem srpna uspořádati druhý tajný výlet. — 15. srpna pořádaný závod v tělocviku prostém a v plavání, a to jen pro členstvo jednoty s těmito výsledky. Vrh koulí. Muži: 1. Ant Sedláček 918 cm 16 8 bodů, 2. Mir. Vozdecký 839 cm 9 260 bodů, 3. Frant. Ohera 780 cm 6 5 bodů. Ženy: 1. Hel. Sátorová 685 cm 37 bodů, 2. Jana Sýkorová 555 cm 15 5 bodů, 3. Hedv. Štraková 520 cm 12 bodů. Muži Skok o tyči: 1. Ant Sedláček 260 cm

20 bodů, 2. Klim. Malůš 250 cm 16 bodů, 3. Karel Sátora 235 cm 10 bodů. Skok daleký: Mir. Vozdecký 490 cm 14 bodů, 2. Ant. Sedláček 484 cm 11 6 bodů, 3. Karel Sátora 473 cm 9 3 body Ženy. Skok vysoký: 1. Hedv. Straková a Hel. Sátorová 117 cm 22 bodů, 2. Jana Sýkorová 101 cm 13 bodů. Pořadí mužů v trojboji: 1. Ant. Sedláček 48 4 bodů, 2. Klim. Malůš 29 6 bodů, Mir. Vozdecký 23 2 bodů. Pořadí žen v dvojboji: 1. Hel. Sátorová 59 bodů, 2. Hedv. Straková 34 bodů, 3. Jana Sýkorová 28 5 bodů. Dorostenky. Skok daleký: 1. Lidm. Straková 400 cm 30 bodů, 2. Vlasta Oğrodniková 365 cm 18 bodů, 3. Hel. Kofínková 360 cm 17 bodů. Hod míčem: 1. Hel. Kofínková 21 30 m 25 bodů, 2. Lidm. Straková 18 90 m 18 bodů, 3. Štěp. Kernová 18 30 m 17 bodů. Pořadí dorostenek v dvojboji: 1. Lidm. Straková 48 bodů, 2. Hel. Kofínková 42 bodů, 3. Vlasta Oğrodniková 32 bodů. Plování. Muži: 50 m volný způsob: 1. Klim. Malůš 35 1/5 vteř., 2. Rob. Žádník 36 vteř., 3. Frant. Ohera 38 vteř. 50 m znak: 1. Otak. Miča 42 3/5 vteř., 2. Rob. Žádník 51 2/5 vteř., 3. J. Kučera 52 1/5 vteř. Ženy na 50 m volný způsob: 1. Hel. Sátorová 49 3/5 vteř., 2. Em. Matyášková 50 vteř., 3. Anna Oherová 53 vteř. Na 50 m prsa: 1. Anna Oherová 56 1/5 vteř., 2. Em. Matyášková 57 1/5 vteř. Dorostenky. 50 m volný způsob: 1. Hel. Kofínková 48 6 vteř., 2. Lid. Němcová 48 7 vteř., 3. Štěp. Kernová 50 vteř. Žáci. 25 m volný způsob: 1. Trávníček 20 vteř., 2. Ant. Hruška 22 5 vteř., 3. Částka 24 2 vteř. Žákyně: 1. Marta Žádníková 23 vteř., 2. Frant. Němcová 25 vteř., 3. Mir. Jeřábková 26 vteř. Závodů ukončeny přátelským zápasem v odbíjené s družstvem Sokola uh.-hradištského za soudcování bratra Blahy.

Vnorovy. Tělocvičná jednota Sokol ve Vnorovech ukončila jarní práci pěkným veřejným cvičením, jehož se zúčastnili mimo domácí cvičence hosté z Veselí, Strážnice, Hrubé Vrbky a z Petrova. Byla by nás těšila větší účast z okolních jednot, zvláště z Veselí a ze Strážnice, ježto jejich veřejné cvičení bylo od nás obesláno všemi cvičícími. Ale musíme se spokojit s málem a těšit se naději, že příště jejich návštěva bude větší. V letním období sehráli naši ochotníci dvě hry, veselohru „Teta Fanny, postrach rodiny“ a drama „Pozdě“. Obě hry byly pečlivě připraveny. Veselohra byla velmi šťastně obsazena a velmi pěkně pobavila. Teta Fanny (bratr G.) se svou partnerkou byli ve svém živlu. Stejně dobře se spolu uplatnili i v dramatu „Pozdě“. Ale i ostatní byli na svých místech a připravili nám dva pěkné večery.

Z Bohuslavic u Kyjova. O prázdninách poněkud ustala naše činnost. V červenci jsme oslavili památku Husovu zapálením hranice. O Husově pravdivosti, opravdovosti a poctivosti přesvědčení promluvil bratr vzdělavatel Úryč — Gazda. V srpnu jsme pořádali sokolský výlet do lesa, tentokrát pro radost naší drobtiny. První výlet měl úspěch peněžní, druhý výlet úspěch mravní. V září sokolský život u nás opět se vrátil do svých kolejí. Tělocvična ožila, biografický odbor pracuje a rovněž dramatický odbor stanovil si pořad her

Fuč

Z Luhačovic. — Výlet. V neděli 24. září 1933 podniklo členstvo jednoty výlet na mýtinu ve Vrchách, spojený s pečením bramborů v popelu táborových ohňů, s gramofonovou hudbou, štafetovým během, odbíjenou a různými jinými hrami. — Divadelní představení. Ve čtvrtek 28. září 1933 zahráli ochotníci naší jednoty veselohru „Jak jsem se měl po smrti“ od B. Rajske — Smolkové. Je to prostá hra s námětem ze života chudého spisovatele, jemuž chtějí nejbližší přátelé pomoci z bídy tím, že ho prohlásí za jeho souhlasu za mrtvého, aby tak vzbudili touhu čtenářů po „nebožtíkových“ knihách. Hra, v níž je dosti milostných, ironických i satirických výjevů, měla pomalý spád, zvláště v prvním jednání, též některá místa, v nichž vystupovali jen nebo většinou začátečníci, potřebovala pozornějšího propracování. Jinak veselohra byla sehrána velmi pěkně, takže se obecenstvo příjemně pobavilo.

jz

Mor. Písek. Divadlo. Naši ochotníci pilně pracují. 23. července sehráli veselohru K. Fořta „Západ slunce na horách.“ Místo na letním cvičišti se sokolovnou, která představovala hotel v horách v pozadí, s terasou a schodištěm bylo pro kus jako stvořeno. Hrál se mnohem lépe, než jsme byli v poslední době zvyklí. Zvláště čiperný, zamílovaný pikola Toník dobře svou hrou pobavil. Teplý večer, který vystřídal dost nevlidný, deštivý den, přispěl nemálo ke zduru večera. — 27. srpna zahráli veselohru „Pozár lesa“ od Ant. Jenne a I. Fijna.

zase veselohru Jaroslava Pokorného „Chci tě jen z lásky“. I tu bylo viděti opět pokrok v nastudování, rozdělení úloh, maskování i souhře. U Nádherného chyběl k dobré hře úbor a správná mas'va. — Veřejné cvičení. — Těšili jsme se letos na veřejné cvičení a mnoho jsme si od něho slibovali. Ale uhýbali jsme stále jiným, odkládali, až nebylo jiné pomoci, než s povolením župního náčelníka stanovit je na den župního tajného výletu, 20 srpna. Zástupci naší jednoty v Malenovicích prosili a prosili, až bratr Staša povolil, ale podmínka, že musíme na tajný župní. Slíbili jsme a slib splnili (3 muži v kroji). Ale když jsme v neděli na silnici mezi Blatnici a Loukou opustili veselé řady sokolské a uháněli k domovu, nebe se zle kabonilo a když jsme přijeli domů, přšelo. Nepršelo, ale lilo. Zoufale jsme ještě v poledne sledovali mokré provázky, natažené od temných oblak k zemi. Ale o 1. hod. vyskočilo zlaté slunce a veselé shlíželo se v kalužích vody na cvičišti. A o půl 3. hod. šlapal již náš skromný průvod, zesílený dobrými bratřimi a sestrami z Uh. Ostrohu, dědinou k sokolovně. A dobří bohové nám nahradili všechny naše strasti. Ne velikou návštěvou a penězi — i bohové jsou asi převědčeni, že chudák nepotřebuje nic, dá li mu Pánbůh zdraví. — ale nádherným počasím, jakého ještě letos nebylo. A když jsme po cvičení seděli pod třešněmi, dýchali vonný, vlahý vzduch a sledovali rozveselenou mládež při moravské besedě na cvičišti, bylo nám blaze. Aři jsme nevzpomněli starého přísloví, které praví, že dluhy s námi budou z jedné mísy jísti. A když zlaté slunce zašlo za bzenecké vinohrady, oddechl si bratr náčelník a bratr pokladník tajně zavzdychal. A domů jsme šli bez trpkosti v duši. Nové práci zdar! — V sobotu 2. září měli jsme tajný noční výlet lesem přes luka, s krátkou zastavkou a milou zábavou u táborového ohně na lukách, na silnici k Uh. Ostrohu, kde jsme se sešli s jednotou ostrožskou a pak společně šlapali na Předměstí a do ostrožské sokolovny. Po krátké besedě u milých hostitelů šli jsme zase domů. Bylo to zajímavé, veselé. Všem účastníkům se to líbilo. — Loutkové. — Svato-václavský svátek 28. září zahrál loutkový odbor zvláště pěkně vypravené představení pro žactvo sousedních jednot z Uh. Ostrohu, Domanína a Těmic s volným vstupným. Drobotina naplnila sokolovnu a dobře se pobavila.

Jaroslav Adamík.

Napajedla. Naše činnost v září soustředila se s počátku na uspořádání slováckých hodů, 2. září postaven na nádvoří máj a 3. září odpoledne vyšel průvod asi 120 členů v krásných slováckých krojích za zvuků pochodu řízné slovácké krojované hudby z Hluku. Nejprve odvedení od domácích krbů bratři starosta města Konečný, starosta jednoty J. Pařík a hodový stárek Glíž na sokolovnu, kdež mládež zatánčila moravskou besedu. O zábavní pořad se postaral bratr Mišurec se svými umělci. Po zdařilém ohňostroji, připraveném bratrem Ježiškem, konala se taneční zábava. Veliká návštěva byla dokladem zvýšených společenských styků. Týden nato konaly se pak dozvuky těchto hodů. — Náčelníku bratru Zimákoví udělena na jeho žádost dovolená, po kterou jej zastupuje bratr Svafa Solecký. Pro cvičitelské sbory mužů i žen konaly se každou středu nácvičné hodiny. Návštěva ve cvičení, též i u žen se značně zlepšila. Zápis žactva byl letos asi v důsledku zásahu vnějších činitelů slabší. Muži zúčastnili se jedním družstvem závodu v tělocviku prostém v Uh. Hradišti a získali II. místo, v odbíjené pak I. místo. — Opět dva naši bratři dosáhli padesátí let. Jsou to Ant. Bartek a Tomáš Zipper. Oba dva se narodili 18. září 1883 a oba jsou majiteli kadeřnických závodů. Kdyby se členstvo ještě rozlišovalo na činné a přispívající, pak by oba byli plným právem ve skupině první. Bratr Bartek jest nyní nejstarším členem cvičitelského sboru a bratr Zipper jest vynikajícím hercem a knihovníkem dramatického odboru.

Uh. Brod. Dramatický odbor zahájil tentokrát divadelní období operetou Tobis-Kohoutovou „Jeho krásná neznámá“ s hudbou K. Moora a V. Rohana za řízení V. Stojana. Je to první pokus o operetu na našem jevišti a třeba říci — pokus zdařilý. Chválíme jen, že pro první pokus operetní u nás byla zvolena skutečně hodnotná opereta, která nemá velkých požadavků jevištních, ale má vše, co se po operetě žádá: libivou hudbu a zpěvy, a zvláště plno humoru a slušné komiky. Jediným nedostatkem provedení bylo, že hlavní mužská úloha nebyla obsazena tenorem, ale barytonem M. Veče-

řou, čímž jeho zpěvní vložky velmi ztrácely, třeba jinak hrou tento nedostatek vyvažoval. Což opravdu nebylo možno najít mezi brodskými zpěváky, kteří přec utvořili velmi dobré pěvecké sdružení, ani jednoho tenora, jenž by se „obětoval“? Nezdá se býti pochopitelné, že by to nešlo při dobré vůli. Přesto však měla opereta úspěch a byla přijata velmi všeobecným obcenstvím. Zvláště se uplatnila komická dvojice Němčícká-Horák, vyvolávající bouři smíchu a potlesk za hry. Rovněž dvojice Kastnerová-Stojan byla dobrá zpěvem, hrou i tancem a přinesla do hry svůj. Sestra Horáková v hlavní úloze u nás po prvé vystoupila a získala posluchače zvláště zpěvem. Zasloužila se též o nácik tancu girls, které velmi pěkně doplnily a zpestřily kus. Také ostatní herci se činili a byli na svých místech. Jmenujeme na př. sestru Calábkovou, která ukázala, že i malá vedlejší úloha může chytiť, je-li dobře podána. Několik malých nedostatků spíše technického rázu nemohlo pokazit pěkného dojmu, zvýšeného i dobrým hudebním doprovodem za řízení bratra Halmy. Jen shory by zasluhovaly více živosti a přesnosti. — Dramatický odbor může být opravdu spokojen s výsledkem své práce a a doplní-li své pěvecké síly, můžeme očekávat velmi dobré zpestření repertoaru. v.

Ze Žlutavé. Nejvýznamnější událostí pro naši jednotu jest nová sokolovna. Vyrůstá v letech 1931, 1932 a 1933 vlastní silou členstva jako jubilejní památník Tyršův. Po 131 letech jsme pod vlastní stítechou. Zbudovali jsme dílo veliké a krásné, které jest pýchou a bohatstvím celé naší sokolské rodiny. Ať je ozdobou naší horské vesnice i celého okolí, ať je stánkem zdraví, tělesné i mravní síly, chrámem občanských ctností, bratrské svornosti a lásky! — V rámci oslav 28. října sehrál dramatický odbor Medkovu hru „Srdce a váika“. Před divadlem měl bratr Lad. Mišurec velmi vhodný proslav.

Z Milotic. V říjnu byly v naší jednotě provedeny podzimní zkoušky zdatnosti, jichž se zúčastnilo: 24 začky, 8 dorostenek, 9 žen. Byly zařaděny: a) začky 4 v I. stupni, 14 ve II. stupni, 6 ve III. stupni. b) dorostenky: 3 v I. stupni, 2 ve II. stupni, 2 ve III. stupni, 1 ve IV. stupni. c) ženy: 1 ve II. stupni, 3 ve III. stupni, 2 ve IV. stupni, 3 starší ženy ve II. stupni. Zkoušky provedeny téměř v plném rozsahu, až na cviky na kruzích, tohoto nářadí nemáme. Načelnice.

Z Bohuslavic u Kyjova. 1. října sehrálo sokolské žactvo a dorost dětskou hru Jana Lišky: „Katuše, pyšná princezna“. Je to hra se zpěvy pro dospělejší mládež. Hru začal nacvičovat bratr Kapoun, docvičila a provedla sestra Hrnčířová. Orchestr fídlí bratr Doubrava a sestra Pfikrylová nacvičila taneční vložky. Hra má pestrý, postavý děj s pěknými písničkami. Vedoucí myšlenkou hry je spokojenost a lidské štěstí.

„Štěstí není v slávě, v pýše,
v tiché práci jeho skryše.“

V sobotu byla hra provedena pro školní mládež a v neděli pro dospělé. Přiblížíme-li k obsazení úloh, bylo provedení velmi dobré, výprava skvělá. Všechny děti hrály pěkně, nebojácně, s chutí a odvahou. Mnozí naši starší ochotníci mohli by si z nich vzít příklad. Přál bych vám viděti malou Alenku, když se svým slepým dědouškem — houslistou zpívá písničku o matičce, nebo když zpívá u lidského prahu:

„Slyšte, lidé dobří, slitování mějte,
dědoušek je slepý, já jsem ještě malá,
za písničku naši sousta chleba dejte,
aby moje očka marně neplakala.“

Nebo jak vroucně zpívá Anička svou jímavou písničku! -- Všichni zpívali podle svých sil pěkně a není možno každého zvlášť chváliti. Zkrátka — byl to opět jeden z večerů, na něž tak hned nezapomínáme. Fuč.

Slavičín-Mladotice. V neděli 1. října konala naše jednotu na cvičišti u sokolovny závody v tělocviku prostém. Na ně jsme pozvali všechny sokolské jednoty z okrsku, i některé vzdálenější jakož i sportovní kluby v okolí. Naši se na závody svědomitě připravili a těšili se na dobrou soutěž, ale byli zklamáni. Závody obeslal jen Sokol Trenčín dvěma borci, Sokol Uh.

Brod a Bojkovice po jednom závodníku. Z naší jednoty nastoupili 4 bratři, takže celková účast byla 8 borců. Z nezájmu tohoto jest patrný úpadek v pěstování tělocviku prostého v našem okrsku. Co jest toho příčinou a kdo jest vinen? Závody zahájeny za nádherného slunného počasí o 2. hod. proslovem starosty jednoty bratra Sýkory. Jako host zúčastnil se okrskový náčelník bratr Adamec z Uh. Brodu. Závody řídil náčelník jednoty bratr Vystřelil spolu s bratrem Zabloudivem. Nejlepší výkony. Běh na 100 m. 1. Mikulčík Slavičín 13 vt. 2. Chovan Trenčín a Navrátil Bojkovice 13-2 vt. Skok daleký: Florián Slavičín 610 cm. 2. Křížek Trenčín 560 cm. 3. Žák Slavičín 550 cm. Vrh kouli: 1. Kantůrek Uh. Brod 1250 cm. 2. Malíček Slavičín 1065 cm. 3. Křížek Trenčín 990 cm. Skok vysoký: 1. Žák Slavičín 153 cm. 2. Mikulčík Slavičín a Křížek Trenčín 148 cm. Hod diskem: 1. Malíček Slavičín 3090 cm, 2. Křížek Trenčín 3075 cm, 3. Žák Slavičín 2727 cm. Skok o tyči: 1. Křížek Trenčín 285 cm, 2. Florián Slavičín 275 cm, 3. Mikulčík Slavičín 265 cm. Met ostěpem: 1. Žák Slavičín 4430 cm, 2. Křížek Trenčín 3770 cm, 3. Chovan Trenčín 2770 cm. Běh na 1.500 m: 1. Žák Slavičín 5 minut 28 vteřin, 2. Navrátil Bojkovice 6 minut 2 vteřiny. — Za početnější účasti závodníků byly by jistě výsledky lepší. Z našich dva nastoupili se zraněním, což mělo na jejich výkony neblahý vliv. Potěšujícím zjevem bylo, že závody přilákaly hojně obecnstva, na 200 osob dospělých mimo mládež. Jest patrné, že lehkotletické závody se u nás vžily a těší se značné oblibě. Kéž by tomu tak bylo i v jiných jednotách! Na ukončení pořádná večer v sokolovně taneční veselice. Z. J.

Napajedla. Oslava 28. října byla zahájena již dopoledne o půl desáté rozestavným během žactva s koloběžkami a obručemi na náměstí Masarykově. Zvítězilo desetičlenné družstvo II. proudu. Večer pak byla tělocvičná akademie. Mužský sbor zapěl Nešverovu „Moravěnkou“ dobře, zejména v I. a III. větě. Vzhledem k vážné době vhodný proslav měl bratr Sotorník. Dorostenci zacvičili Kordíkova prostrná v šesticích velmi dobře. Nejlepším číslem pořadu bylo vystoupení mužů, kteří za vedení bratra Martinka provedli Piáničkovu skladbu „Kupředu“. Sbor zazpíval pak Křížkovského „Odvedeného prosbu“, načež se rozloučil s odvedenci bratr Pecha. Ženy zacvičily Hrubošovy „Různosti“, které nacvičila sestra Rárová. Muži předvedli ukázky cviků na bradlech a sklídili zasloužený potlesk. Velmi pěkně provedena společná cvičení mužů a žen od Staňkové, což velmi pečlivě nacvičil bratr Gojáš právě tak jako dorostence. Závěrečným číslem pořadu byly hymny, zazpívané mužským sborem za řízení řed. Götze. Návštěva byla hojná. — V neděli proveden odpoledne ve 2. hod. náhly sraz za účasti jednoty Halenkovice a Žlutavá. Z naší jednoty se dostavilo do zahájení 101 člen, 28 členek, 11 dorostenců a 3 dorostenky. Celková účast byla 222 osoby. Proslav měl bratr místostarosta Urban, načež za vedení zástupce náčelníka bratra Soleckého provedena pořadová a hry a po jeho proslavu pochodovali všichni před vlajkou, vzyčenou na nádvoří. — V měsíci říjnu zahájilo činnost loutkové divadlo a odbor stolního tenisu, jenž se utkal s jednotou zlínskou. 7. října konalo se zdařilé vinobraní a 21. rozloučení s odvedenci. Sestře Cecílii Šiškové, nyní ve Zlíně, posláno blahopřání k šedesátinám. Byla naší členkou a vždy v prvních řadách a vychovala své děti pro velkou myšlenku sokolskou.

Staré Město. 15. výročí trvání republiky oslavila jednota jednak hojnou účastí na společných oslavách sdružených spolků a politických stran, jednak samostatnými podniky. Společná oslava byla 28. října odpoledne o 2. hod. Početný průvod vyšel od Uh. Hradiště, zastavil se u obou památníků padlých vojáků, kde školní mládež přednesla příhodné básně a bratr Fiala věnoval tklivou vzpomínku padlým vojákům a legionářům. Cílem průvodu bylo prostranství před měšťanskou školou, kde bratr Konečný z Uh. Hradiště promluvil o významu 28. října 1918 a zdůraznil povinnosti každého občana k tomuto dni právě v dnešní těžké době. — Téhož dne večer pořádala jednota tělocvičnou akademii v sále radnice za hojně účasti obecnstva. Po proslavu bratra starosty Ševčíka, v němž zdůrazněna vážnost doby a z toho vyplývající povinnost sokolská k národu a státu, následovala tělocvičná

pohádka „Sněženka“ od Holečkové. Žákyně provedly toto číslo s úplným zdarem a uspokojením obecnstva. Rovněž „Blaničí rytíři“ od Ant. Kolovrátky v podání žáků zanechali pěkný dojem svou srdnatostí, jen zpěv mistry vázl. „Pohádka naší babičky“ od Bilky jsou velmi vhodné číslo pro slavnostní představení, ježto mohou se zde uplatnit všechny složky sokolské výchovy, žáci i žákyně, dorostenky i dorostenci, muži i ženy. Cvičení všech složek byla velmi pěkná a byla sledována se zájmem, úplnému vyniknutí chyběly řádné světelné efekty a pak pohádky babiččiny zanikaly nadobro ve hluku obecnstva, které nepochopilo spojitosti pohádek se cvičebními čísly. Na větším jevišti, opatřeném vymoženostmi doby, tato skladba jistě působí mohutně a jednota staroměstská musí si vychovat obecenstvo, aby toto pochopilo ideu celku v podobných skladbách. — 29. října odpoledne cvičiště jednoty staroměstské bylo shromážděním jednot Babice, Buchlovice a Staré Město a poboček Nedakonice, Polešovice a Velehrad k náhlému srazu. Společný průvod šel s hudbou od nádraží na letní cvičiště, kde bylo vztyčeny vlajky, proslovy a cvičení podle daných pokynů. Všech účastníků bylo 300, z toho staroměstských 51 mužů, 30 žen, 10 dorostenců a 9 dorostenek. Průběh náhlého srazu byl velmi zdařilý a účastníci vytrvali až do konce, přesto že značně přšelo.

Ant. Konečný.

Strážnice. V rámci oslav 15. výročí naší samostatnosti sehrál dramatický odbor „Revoluci“ od Josefa Kopty. Známý tento kus sehráli všichni účinkující dobře, neboť se snažili své úlohy světečně podat i zhostiti se svých úkolů, seč mohli, což se jim i přinejmenším zdařilo. Bratr Racek, který si zase po dlouhé přestávce zahrál, tentokrát vedl; a doufáme, že když se osmělí, dá si i příště říci a pomůže, bude-li třeba zaskočit!

Z Milotic. Loutkářský odbor naší jednoty zahájil letošní sezonu v sobotu 28. října. Na pořadu mimo několik drobností byla kratičká pohádka „Ztracený princ“ od Jos. Zemly. Znovu jsme zavedli Kašpárkovu poštu a jako novinku — jsme zavedli zdarma přístup na jedno loutkové představení pro ty děti, které v měsíci nevynechají ani jednoho cvičení. 29. října účastnila se naše jednota povinného srazu v Místčině, spolu s pobočkou Místčinem a jednotami Šardice a Svatobořice. Vedoucím srazu byl náš náčelník bratr Jar. Čimera, proslov o brannosti měl náš vzdělávatel bratr M. Zajíc. Srazu se zúčastnilo od nás 43 osob. V říjnu byl v naší jednotě založen odbor stolního tenisu, který již má stůl a pilně hraje.

Svatobořice. Zase jednou po dlouhé době zpráva ze Svatobořic. Bohužel, na podniky bude trochu chudá. Přes léto jsme chodili, pokud čas a vzdálenost vyhovovaly, na veřejná cvičení v okolí. Zájezdu na slet bratrské Jugoslaviie se zúčastnili 2 bratři a jedna sestra. Též družstvo odbíjené nezahálelo. K slibovanému veřejnému u nás nedošlo. Též akademie, slibovaná a již i částečně připravovaná náčelníkem bratrem Vrbíkem na den 28. října, nebyla uskutečněna. Zásluhou sestry Křenové a bratra Šemory byla v poslední chvíli aspoň provedena besídka. Na pořadu byl proslov bratra Šemory (bratr vzdělávatel se oslavy nezúčastnil), recitace, jednoaktovka a tělocvičná čísla žactva. Členstvo, ačkoliv mohlo velice dobře se přičinít o zpestření pořadu, tak neučinilo. — 29. října byl v Místčině proveden náhlý sraz za účasti jednot Milotic, Místčin, Svatobořice a Šardice. Z naší jednoty zúčastnilo se náhlého srazu 27 bratří (50%) a 5 sester (18%). Účast, jak vidno, velice slabá a je si jen přáteli, aby nezúčastněných 50% bratří a 82% sester pochopilo též konečně, co jest jejich svatou povinností, a plnili tuto za všech okolností. U sester snad by se omluva našla, ale bratři!? Či snad kopaná byla přednější? Procífovali jsme všichni s nadšením osvěžující náladu srazu, potřebovali jsme bratrské posily, vanoucí z přednášek. I sama příroda vyjasnila svou tvář, aby povzbudila a k větší bratrské lásce semkla jarou mysl sokolskou.

Z Lípova. „Věčný ruch — věčná nespokojenost!“ Nevim, mají-li toto heslo Tyršovo na mysli někteří naši členové, zejména mládí, kteří časem projevují nespokojenost a různé námitky. Skoro se zdá, že nikoliv, neboť otevřeně svého přání neprojevují nikdy a jde li o součinnost při práci v jednotě, tu aby jich prosil. Zájem projevují jen o vlastní nápady a není-li vše po jejich chuti, byli by ochotni pracovat na vlastní pěst mimo jednotu.

Ne tak, bratři! V jednotě je vítána každá dobrá myšlenka, ať se týká sportu, kulturní práce, zábavních podniků, ale je postupovati vždy ve shodě se zásadami, které činí jednotu jednotou a sokolskou jednotou. V jednotě je místo pro všechny ušlechtilé snahy a uplatnění se může každý. Nam nechybí námětů činnosti, ale chybí nám dobrá vůle, shoda a vytrvalost. V tomto potřebujeme podpory a opory starších bratří. Zdá-li se někomu, že konáme málo, a jinému, že ani to málo nemůže v dnešní době vykonávati, je zřejmo, že je nutno řešit úkoly dobrou vůlí, dohodou a obětavostí, bez trpkosti a hněvů. A vždy mítí na mysli sokolské: „Všichni za jednoho, jeden za všechny!“ Družně a bratrsky vpřed! Bliži se období župní činnosti. Ukažme svou chuť ke práci. Podnikajme dále, nejen pro zábavu, ale hlavně pro hmotný prospěch naší jednoty. Vime všichni, že postavení její je neobyčejně těžké. Nenecháme starosti o ní na bedrech několika starších bratří. Celek vše.

Nazdar! Jeden z mladých.

Uh. Brod. 28. Fijen oslaven tělocvičnou akademií, která letos byla skutečně slavností, ne snad tak vnějškem, jako spíše duchem. Ukázala totiž poutivou práci a pečlivý výběr jednotlivých čísel. Proti jiným letům neměla téměř kazu. Pěvecké sdružení obohatilo pořad a ukázalo opět své umění, takže bylo po přednosu „12 bílých sokolů“ stále a znovu odměňováno potleskem. Tělocvičná čísla byla, jak již řečeno, téměř bezvadná. Ať to byla rytmika dorostenek, prostná dorostenců, cvičení žen na bradtech o zvýšené žerdi, cvičení mužů na kci, vše bylo zacvičeno jako snad málokde. Cvičení žen s krychlemi byla přesná i dosti působivá, zdají se však již svou podstatou poněkud neženská. Nejlepší snad byla prostná dorostenek, v nichž byly zhuštěny vybrané a vydatné pohyby vhodnou formou a seskupením, a pak vrchol večera — společná patnáctka žen a mužů. Baletní její prvky působily velmi pěkně a při celkovém, vzorně přesném provedení se přehlédli jediný omyl. Tu nejlépe bylo pozorovati, že pečlivý nácvik nese i své ovoce. Po zásluze byly výkony obdivovány a potleskem odměňovány. Nesvědčí však o velké vyspělosti úsudku obecnstva, tleská-li každému výkonu na náhadi, i když náhodou borci se cvik řádně nepovede a musí se opravovati. Proč nebrát vystoupení v náhádovém tělocviku též jako celek? Raději vůbec netleskati jednotlivcům, aby se ze slušnosti nemusilo tleskat i cvikům méně zdařilým. Nemístným potleskem se jen zbytečně skl-čují cvičící. Uspokojení obecnstva nemohlo být ani smazáno dlouhým čekáním na seskupení závěrečného obrazu, pěkného, ale tak krátce trávajícího, že ho nebylo možno ani obhlédnouti. Bylo by snad vhodné rozvážit, zdali půl minutový obraz odměni 17 minut chystání a čekání. — 5. listopadu dramatický odbor sehrál starší francouzskou veselohru „Rozkošná příhoda“. Jemná a vtipná hra, v níž celý úspěch závisí na úloze babičky, již se sestra Němčická zhostila velmi dobře. Ukázala jeden z nejnütnějších požadavků ochotníků — všestrannost. Celkově možno říci, že naši ochotníci se ucelují, což je velmi potěšitelné. Nové sily se dobře uvedly: sestra Ševčíková v úloze Heleny, jež po prvé u nás vystoupila, nemá ještě určité jevištní zručnosti zvláště ve slovním projevu, již však při ostatních svých přednostech jistě brzy získá. Bratr Jurák, jemuž po prvé svěřena větší úloha Valentina, v přílišné snaze přehnal svou postavu. Ostatní delší řada úloh byla též vhodně obsazena a někde (sestra Graffova, bratr Fráňa) ukázaly se opravdu dobré výkony. Režii však nutno vytknouti malou propracovanost detailů, které poněkud rušily (na př. chystání večere a pod.) Celkem příjemný večer, který se po poněkud mrtvém úvodním výjevu pěkně rozvinul a stupňoval. Podporou hercům byla jistě početnost vděčného obecnstva, které — zdá se — opět přichází na chuť ochotnickým podnikům.

Strážnice. Náhleho srazu 29. října se zúčastnilo jen asi 40% členstva jednoty, což svědčí o tom, že všichni nepochopili vážnosti doby. Ač všichni členové oběžník podepsali, přece nedbali jeho výzvy, ve které byla zdůrazněna povinná účast. Snad je odstrašilo počasí, snad osobní zájmy a dokonce pohodlí. Sestry tentokrát vedly, poněvadž jich přišlo aspoň 50%. Nemohl-li někdo přijít z jakýchkoliv důvodů, byla jeho sokolská povinnost se omluvit a udati důvod, neboť nemůže si nikdo mysliti, že 60% členů je vlazných

matrikových a papírových sokolů. Doufejme, že se příště polepšíme a vykonáme svou povinnost ne na 50 procent, ale na celých sto procent a

Z Milotic. Naše jednota sehrála v neděli 29. října na oslavu prohlášení naší samostatnosti divadelní hru „Vrah“ od E. Rady o 4 jednáních. Před divadlem krátce o 28. října promluvil bratr vzdělavatel a potom sestra Babčková se zmínila o významu a vzniku hry. Divadlo samo bylo sehráno velmi pěkně. Přednosti bylo, že i ty nejmenší úločky byly dobře obsazeny. Chyby byly, ale ne takové, aby celek nebyl dobrý. Škoda jen, že obecnost se sešlo poněkud málo. Vinu na tom měla jistě taneční zábava v druhém hostinci. Také úprava jeviště byla vkusná. Co lze vytknouti, je to, že dramatický odbor při takových možnostech, jaké ukázal 29. října, tak málo hraje divadla.

Z Bukovan. Naše pobočka také vzpomněla 15. výročí naší samostatnosti slavnosti 28. října. Slavnost zahájena státními hymnami, podanými dvojhlasně několika zpěváky. Pak bratr Selucký měl přednášku, v níž podal obraz vývoje českého národa a zdůraznil dobu světové války a zásluhou práci presidenta Masaryka a našich legionářů. Pěkná jeho přednáška odměněna všeobecnou pochvalou. Pak naši ochotníci sehráli hru „Drama na statku“. Uplatnili se zejména bratr Horáček jako sedlák Krym, bratr Klucký jako jeho syn Josef, sestra Selucká jako Madla, bratr Mayerhöfer jako Vojtišek. Též představitelé jiných menších úloh provedli svůj úkol ku všeobecné spokojenosti.

Slavičín-Mladotice. Oslava 15. výročí národního svátku v naší obci byla důstojná. V předvečer seřadil se lampionový průvod občanstva na náměstí a prošel obcí za zvuků hudby před sokolovnu. Tam přečetl bratr Sukany prohlášení o současných poměrech. Dopoledne 28. října uspořádána obecní radou oslava na náměstí. U sokolovny seřadil se průvod občanstva, hasičských sborů z okolí a sokolstva, který se odebral s hudbou na místo slavnosti. Starosta obce bratr Urbánek zahájil slavnost jménem obecní rady krátkým, výstižným proslovem. Na jeho pokyn za zvuků hymny vztyčena byla státní vlajka. Sokolský pěvecký kroužek zapěl slavnostní sbor, Chorál Čechů. Několik žáků a žákyn zdejších škol předneslo příležitostné básně. Starosta naší jednoty bratr Sýkora pronesl přiléhavou řeč, která byla přijata hojným potleskem. Slavnost zakončena byla sborem „Svoji k svěmu“ a státními hymnami. Pořad slavnosti vyrušen byl průvodem strany lidové a Orla s hudbou, což vzbudilo velké rozhořčení všech přítomných. Vrcholem oslavy bylo divadelní představení historické hry se zpěvy, „Černí kyrysníci“, která sehrána byla divadelním odborem Sokola. Prostrany sál sokolovny byl naplněn do posledního místa, představení bylo přítomno na 600 osob. To nejlepší uznání účinkujícím za jejich námahu. Představení bylo zahájeno proslovem starosty jednoty bratra Sýkory. Hudební doprovod obstaral desetičlenný orchestr ochotníků pod vedením bratra Studénky. Jeho výkon byl bezvadný. Výkony všech herců stejně dokonalé, takže zasluhují všichni pochvaly. Nejvíce vynikla sestra Podrahá v úloze Mariánky jak krásnou hrou, tak zejména krásným zpěvem. Zvláštní pochvaly zasluhují také bratr Fojtík jako rychtář, sestra Teršlová jako rychtářka a bratr Výchud jako rytmistr kyrysníků. Bratr Marek, který byl poněkud nejistý v prvním jednání, se později rozehrál a podal také pěkný výkon. O výborné nacvičení hry má zásluhu režisér bratr Výchud. Jedinou slabší stránkou hry byly sborové zpěvy, z nichž některé nebyly zcela ucelené. Hra sama obsahem byla velmi přiléhavá a připomínala nám těžké doby našich dějin. Byl to u nás první pokus o hru se zpěvy a dokázal, že naši herci mohou se i toho odvážiti s plným zdarem. Cetné občanstvo odcházelo spokojeno a neskrbilo pochvalou. — 29. října shromáždil náhlý sráž naše členstvo a dorost na cvičišti před sokolovnu. Dostavilo se 105 členstva a 26 dorostu, což jest asi 85%. — Naše jednota provedla po obci sbírku na podporu národního letectví, jež vynesla 50 Kč.

Z. J.
Z Nechvalína. 15. výročí naší samostatnosti jsme uctili hudební a pěveckou akademií, t. j. činem, který jest na malé vesnici novinkou. Zahájena byla sestrou Klimentovou, jež přečetla provolání národního výboru lidu českoslo-

venskému v první den svobody, a do toho hned vpadl mužský sbor státními hymnami. Následoval proslov bratra Bělíče, sborová píseň „Spíš deset chudobných na vojnu jít musí“ a bratr Jančík přednesl básně „Na Chemin des Dames“, velmi vhodně podmalovanou hraním hymny „Kde domov můj?“ Dalším číslem bylo dueto bratří Zabloudila a Drozda, „Dva pěvci ze Šumavy“. Potom přednesl bratr Zabloudil pěkně a procitěně Medkův „Zborov“, načež sbor zapěl Hašlerovu píseň „Hoši od Zborova“ a zakončil akademii libivou starou vojenskou písní „Až já pojedu píseckou branou“. — Na naše poměry byla akademie pěkným pokusem a důstojným uctěním státního svátku. Obecenstvo s porozuměním naslouchalo a bylo s pořadem úplně spokojeno. Hlavní zásluhu o hudební čísla měl bratr Zabloudil, který obětavě nacíchoval sbory. V neděli 29. října jsme akademii opakovali v Ostrovánkách. Mimo to sehráli pod vedením sestry Klimtové naši ochotníci 28. října v Nechvalíně a 29. října v Ostrovánkách divadelní hru „Osifelo dítě“, kus jinak literárně méně hodnotný, ale svou lehkostí a myšlenkovou blízkostí duši lidu zcela vhodný pro venkovská jeviště. Nejlépe byla obsazena úloha tlampače Hovorky, kterého představoval F. Mareček velmi dobře. Ale ani ostatní úlohy nebyly zahrány špatně. Bratr Šprta v osobě sedláka Košťála vystihl neústupnou tvrdost a bezcitnost rodičů k dětem na venkově, M. Dufková jako jeho žena Madlena představovala utrápanou a před mužem třesoucí se ženu. Oldřicha, jejich syna, pěkně zahrál bratr Müller. Veselejší byla úloha pohánka Matěje - Fr. Farmačky a Barči, děvečky sestry Fandy Horňákové. Bábu kofenářku velice výstižně představovala V. Večeřová, písmáka Kovandu Č. Kříž, Arnoštka, jeho schovanku, zahrála v mládí Vlastička Horňáková, dospělou A. Crlíková, ing. Daneše Jos. Bilíček, hostinského Jos. Horňák, Bětušku, jeho dceru, hrála L. Martová, která hrála napoprvé velmi pěkně. Sedláka Dubinu předvedl Jindra Horňák a obecního strážníka Vejputka Boh. Zlach. Celkem bylo divadlo zahráno dost dobře, jen vadilo to, že smutná stránka vedle veselé téměř zanikala. Čistý výtěžek z akademie i z divadla v Ostrovánkách bude věnován jednak na školní mléčnou akci, jednak na zřízení sociálního základu.

Z Lipova. Úvaha o naší letní a podzimní práci není příliš radostná, přesto, že činíme, co můžeme. Zejména hospodářsky neumenšuje našich starostí o budoucnost. O činnosti divadelní psali jsme v jarním období, kdy jsme zároveň oceňovali vzájemné přátelské vztahy mezi námi a sousedními jednotami, z nichž vyrostla myšlenka pohostinských her. Myšlenka se v začátcích dobře osvědčila a bude prováděna i dále. V letním období uskutečnilo se jen jedno divadelní představení, a to „Bafoch“ od K. Horkého, jež u nás s rozhodným úspěchem sehráli bratří a ochotníci z Louky. Rádi přiznáváme, že nám podali ukázkou pěkné hry po všech stránkách. Neměli jsme dosud příležitosti platit jim jejich zájezd k nám a jsme jejich dlužníci, stejně jako dlužíme jedno vystoupení jednotě v Blatnici. V zimním období najdeme snad příležitost. — Ve zprávě o hře „Z českých mlýnů“ opomněl jsem uvést dobré naše ochotníky, bratří Valného a Kadubce, kteří náleželi ve hře k nejlepším představitelům svých úloh. Činím tak dodatečně. — Ani v činnosti tělocvičné nedařilo se nám v letním období valně. Připravili jsme na 20. srpna veře ně cvičení, od jehož zdaru jsme si mnoho slibovali. Nepříznivé počasí způsobilo, že jsme při cvičení zůstali omezení na vlastní síly, čímž úroveň tělocvičných výkonů utrpěla. Úspěch veřejného cvičení byl proto zachráněn letošním župním výletem, který končil tohoto dne u nás a dodal naší slavnosti lesku a významu, ba možno říci, že ji zachránil od nezdů. Takového průvodu sokolského Lipov dosud neviděl, a bude naň jistě dlouho vzpomínáno. Župním činitelům, kteří rozhodli vésti výlet v náš kraj, náleží náš upřímný dík. — Lépe než pravidelné činnosti tělocvičné dařilo se odbýjené, již holdováno v každé volné chvíli, na sokolském hřišti i při zájezdech do okolí. Pronikavějším úspěchům v tomto směru brání nedostatek ukázněné vytrvalosti a organizace. — V podzimním období uvedli jsme znovu v činnost pěvecký kroužek, který pod taktovkou bratra Chrounka slibuje bratři vydatným a pěkným článkem našeho pracovního souručenstva. Za jeho účasti jsme připravili tělocvičnou akademii podzimní na 12. listopad. Kroužek však uplatnil se již 28. října o školní slavnosti, při níž zapěl se zdarem dva sbory: „Moravo“ a

„Slovenec jsem“. V sokolovně jsme oslavili Národní svátek slavnostním filmem „Plukovník Švec“, který se těšil opět zaslouženému úspěchu a přivedl do kina návštěvníky, kteří v něm dosud nikdy nebyli. — Sokolského srazu 29. října zúčastnilo se od nás 49 členů a dorostu vedle řady našich přátel a příznivců. Sraz konán v sousední Louce, v sídle bývalé naší pobočky, a byla to dobrá myšlenka konati jej zde Sokolský průvod, který prošel Loukou, čítal asi 250 účastníků z jednoty blatnické, velické a lipovské a z jejich poboček a působil silným dojmem. Stejně účinný byl dojem srazu samého, při němž shromážděné členstvo stálo po celou dobu v naprosté kázní v prudkém dešti a podalo nejen důkaz pohotovosti, ale i uvědomělé zdatnosti. V.

Z Hluku. Naše jednota se činí. Žáci, žacky, dorost, muži i ženy pihně cvičí. Výborové schůze jsou četně navštěvovány, členové chodí do schůzí včas, horlivě se zúčastňují rozhovorů o důležitých otázkách. Také zkouška obětavosti dopadla nad očekávání dobře. Máme v záložně v Hlu-u dluh Kč 70.000. Jak jej umožnit? Při představeních v kině sokolovna jeze prázdnotou, při divadle bývá pravidelně slabá návštěva, rovněž jiné podniky nevykazují uspokojivého finančního výsledku. Proč? Ne snad proto, že by nebylo zájmu, nebo že by provedení nestálo na výši doby, ale prostě proto, že lidé nemají peněz. Proto bylo usneseno, aby členstvo upsalu bezúročnou půjčku ve prospěch jednoty. Tím se sníží naše břemeno úrokové. Půjčka nad očekávání dopadla dobře. — 28. října oslavili jsme svátek Svobody. Bratr Černý řídil krásné dva sbory, jež přednesl mužský pěvecký sbor z Hluku, bratr Zemek z Vlčnova nám výstižně podal v obsažné přednášce dějiny našeho osvobození, a naši divadelní ochotníci za režie bratra Veselého sehráli hru „Děda Štráchal jede k panu prezidentovi“. Děda Štráchal bratra Černé a Roubal bratra Buriána byli k popukání, rovněž ostatní bratři a sestry zhostili se svých úloh neobyčejně skvěle. — Sraz 29. října ve Vlčnově byl našimi, kteří v ohromném autobusu vzali Vlčnov prostě útokem, velmi četně obsazen. Nazdar!

Vzděvatel.

Sokol Bojkovice zúčastnil se 28. října společných oslav 15. výročí trvání naší republiky, pořádaných Osvětovým sborem pod záštitou obecní rady v Bojkovicích. Ve slavnostním průvodu měla jednota, kromě množství příslušníků v šatě občanském, 9 mužů a 8 žen ve slavnostních krojích. Rečnil ředitel Humpolík z Brna, načež žáci zdejší měšťanské školy zpestřili pořad vhodnou básní i sborovými zpěvy. — Večer sehrál divadelní odbor jednoty Scheinpflugův „Geysir“. Herci, řízeni bratrem Jurčou, nejen pěkně vystihli nesnadné osobní typy, ale jejich pochopení a předvedení bylo též zladěno dobrou souhrou; obecnístvo odcházelo velice uspokojeno z tohoto zdařilého večeru. — Náhleho srazu 29. října zúčastnilo se z Bojkovic 58 mužů (4 v kroji), 33 žen (1), 7 dorostenců a 7 dorostenek. Po prosloveh bratři starosty a náčelníka zopakovali jsme si na „Trhovisku“ trochu pořadových, načež sraz zakončen živými hrami. I. C.

Pozlovice. Ženské složky Sokola v Pozlovicích oslavily 28. říjen tělocvičnou besídkou. Pořad zahájil bratr starosta proslovem o významu 28. října 1918 pro myšlenku sokolskou. Prvním číslem tělocvičným bylo vystoupení 8 mladších žaček, jež zacvičily tanec loutek; číslo odměněno hlučným potleskem. Pak 6 starších žaček vzorně provedlo prostrná s věnečky, krásně zdobenými, za vedení sestry Pavlacké. Zák Valášek přednesl báseň „Mladý sokol“ s pochvalou. 6 dorostenek předvedlo rytmickou šestku, která s počátku trpěla menšími nedostatky, ale v celku působila pěně. Pěsň byla provedena prostrná žen k IX. sletu šesti cvičenkami, nejlepší číslo besídky. Dorostenka Doležalová přednesla báseň „Památce padlých hrdinů“ od Fr. X. Procházky pročitěně. 7 žen zacvičilo polku setry Horejcové - Khūnové, jež se pěkně vyjímala v lesnatém pozadí podia. Posledním číslem byl symbolický živý obraz „Okovy padly“. Děkujeme sestrám cvičitelkám za uspořádání této slavnostní tělocvičné besídky a jsme rádi, že se jejich práce zdařila a tím padly předsudky o pochybném úspěchu jejich práce. Jen vytrvat a k další práci ještě více odvahy a chuti!

Z Koryčan. 28. říjen olavila letos naše jednota samostatně vlastní akademii, vyplněnou jednak čísly hudebními a zpěvy, jednak jednoaktovkou a

vhodným proslovem bratra Šrota, který mluvil opravdu věcně a časově, takže byl všemi s účastí vyslechnut. Celková úroveň akademie byla velmi slušná. Znovu vzkříšené kroužky, hudební i pěvecký, uvedly se s pěkným úspěchem, díky práci bratří kapelníka a sbormistra. Dalo to vše mnoho práce, ale bylo vidět, že se pracovalo s chutí. Báseň „Památce mrtvých hrdinů“ od Procházky byla pěkně podána bratrem Hofrem. Sehraná jednoaktovka se jmenovala „Zlatý květ“ od Sousedíka. Je to symbolická pohádka o lidském štěstí, jehož zlatý květ rozkvétá jednou za 100 let v čarovné zahrádce sudičky uprostřed hlubokých lesů. A dobré lesní víly snaží se uchránit tento květ pro lidstvo, čemuž zlé služebnice tmy, lesní žánky, hledí zabránit. Nakonec však dobro zvítězí nad zlem, a květ stává se majetkem dítěte, jež přišlo hledat květ, aby jím uzdravilo svou nemocnou matičku. Čistá a svatá láska pomohla slabému děcku překonat všechny nástrahy a hrůzu z lesních příšer a vložila v jeho slabou ruku zlatý květ; tím se dostalo lidstvu požehnaní, záležitějšího ve vzájemné všelidské lásce, jež jediná je schopna dát lidem opravdové štěstí. Ze v pohádce je skryta jistá moudrost, vidíme z dnešních poměrů, neboť nikoliv nedostatek peněz a hmotných prostředků zaviňuje hospodářskou krizi, nýbrž jen a jen nedostatek této božské lásky a dobra. Námět pohádky byl tedy velmi dobrý, škoda jen, že nedostatek vhodného osvětlení jeviště a místy i tichý hlas herců způsobil, že obecenstvo málo vidělo a málo slyšelo a tím snad mnohým ušel i obsah pohádky. Tedy po druhé na to pozor! Přesto některé úlohy byly podány opravdu vzorně. Navštěva slavnosti plně odpovídala, sál byl do posledního místečka obsazen.

M.

Z Hluku. Naše jednota jako by se probudila ze spánku. Je čítá a svěží. Všechno klapě. Každý je na svém místě. Bratr statosta Penk rozváznou rukou vede osudy jednoty, hospodář Pokorný neúnavně sťeží sokolovnu, pokladník Šiman hrozně rád bere, ale ukrutně nerad vydává prachy, náčelník Margetik je vždy na svém místě, sestra náčelní Pražová neví z které do které, bratři Černý, Doruška a Veselí pracují, pracují a zase pracují. Výborovky se scházejí často a přesně díky nezmaru, jímž je jednatelem Mládek. — Aby dluh na sokolovnu nebyl tak tíživý, půjčilo členstvo jednotě bezúročně přes 13.000 Kč. Není to obětavost? Horečně se cvičí divadla, připravuje se akademie a hraji se pěkné filmy. Na nynější zlou dobu mnoho. Dalšímu rozkvětu jednoty nazdar! Vzdělavatel.

Redakční doslov.

Podle rozhodnutí schůze župního předsednictva toto číslo jest poslední v letošním roce. Počet povinných stran jest již dávno překročen, rozpočet vyčerpán, a tak zbývá jediné východisko: dokončiti ročník.

Pro příští ročník připravují pořad práce ideové i návodne pro práci vzdělávací ve všech oborech. První číslo vyjde k Novému roku, uzávěrka pro ně 20. prosince.

Do konce prosince žádám též o stanovení nového odběru Věstníku, abych již první číslo mohl vydati o náležitém počtu výtisků.

Děkuji svým spolupracovníkům a čtenářům za práci pro náš župní Věstník a doufám, že se s nimi opět shledám v příštím roce.

Nazdar!

Ant. Konečný.

Lyže - L. Malíček,

Slavičín - Mladotice.

Obsah řídí redakční kruh. — Redakční závěrka 25. každého měsíce. — Vychází měsíčně. Vydává Sokolská župa Komenského v Uh. Hradišti. Roční předplatné Kč 3.—. — Číslo jednotlivé Kč 1.—. — Za redakci odpovídá a příspěvky přijímá Ant. Konečný, prof. obch. akademie v Uh. Hradišti. — Tiskem K. Hylského v Uh. Hradišti. — Administrační a insertní dotazy vyřizuje knihtiskárna Karla Hylského v Uh. Hradišti. — Povolení používání novinových známek uděleno výnosem ředitelství pošt. a telegr. v Brně č. 44.820VI. 13. V. 1920.

**Tělocvičny a hřiště zařizuje,
vešk. tělocvič. nářadí dodává**

**J. HUIŇÁK A SYNOVÉ,
BRNO, KRÁLOVO POLE, ČECHOVA UL. 58.**

**Ceníky, návrhy a rozpočty
zdarma. — Za vše záruka!**

ZUBY spravuje, nové
zhotoví zlaté
chrupy i plomby **ZUBNÍ TECHNIK**

**BR. STÁŇA INDRÁK,
UH. HRADIŠTĚ**

ve vlastním domě proti školám, vedle fotografa Bartoně.

Pamatujte na sebe a své milé **úsporami** **na dárkové a vkladní knížky**

OKRESNÍ ZÁLOŽNY V UHER. BRODĚ!

Šetrnost je matkou svobody! Šetrnost k blahobytu! Šetření - bohaté koření!

VZORNÉ

CVIČEBNÍ ÚBORY SLAVNOSTNÍ KROJE

pro ČLENSTVO - DOROST - ŽACTVO
podle předpisu ČOS. vyrábí

Fach-Sport-Praha

H. ŽITNÁ 40-TELEFON 336-7-3

Podrobný ceník zašlu na požádání zdarma a vyplaceně.

Dostaveníčkem sokolské společnosti jest
restaurace v sokolovně

(hotel „KORUNA“ v Uherském Hradišti).

Výborná domácí kuchyně. — Přírodní vína.

O návštěvu prosí

JAN HOLUB, restauratér.

Výhodná koupě.

Při zařizování největších sokoloven Praha-Vyšehrad, Praha-Vršovice, Praha-Podolí převzal jsem větší počet závoňního nářadí na protiúčet, které jest velmi levně na prodej:

5 závoňních bradel, 3 pružné můstky, 7 žíněnek, 3 závod. koně, 2 metací stoly, 4 kompl. americké hrazdy, 5 mechanických kruhů, 3 tělocv. kozy, 1 letní konstrukce atd., 3 mechanické žebře, 10 stojanů ke skoku, dětská bradla.)

Nářadí jest řádně opraveno, jako nové a prodám je s vysokou zárukou.

Objednávky vyřídí se ihned, postupně, dokud zásoba stačí.

J. ADÁM,

Praha-Kunratice.

Výrobce tělocvičného nářadí.

TELEFON 570-15.

A D A M A